

PRIIMTI TEKSTAI

P9_TA(2021)0277

2030 m. ES biologinės įvairovės strategija. Gamtos grąžinimas į savo gyvenimą

2021 m. birželio 9 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES biologinės įvairovės strategijos iki 2030 m. Gamtos grąžinimas į savo gyvenimą (2020/2273(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „2030 m. ES biologinės įvairovės strategija. Gamtos grąžinimas į savo gyvenimą“ (COM(2020)0380),
- atsižvelgdamas į 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikatą „Europos žalioji kursas“ (COM(2019)0640) ir į Parlamento 2020 m. sausio 15 d. rezoliuciją ta pačia tema¹,
- atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „Sąžininga, sveika ir aplinkai palanki maisto sistema pagal strategiją „Nuo ūkio iki stalo“ (COM(2020)0381),
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 26 d. Komisijos komunikatą dėl ES kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais veiksmų plano (COM(2016)0087),
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 2 d. Komisijos ataskaitą „ES biologinės įvairovės strategijos iki 2020 m. laikotarpio vidurio peržiūra“ (COM(2015)0478),
- atsižvelgdamas į 2019 m. liepos 23 d. Komisijos komunikatą „ES veiksmų, kuriais siekiama apsaugoti ir atkurti pasaulio miškus, stiprinimas“ (COM(2019)0352) ir į 2020 m. rugsėjo 16 d. Parlamento rezoliuciją dėl ES veiksmų, kuriais siekiama apsaugoti ir atkurti pasaulio miškus, stiprinimo²,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“³ ir 2020 m. spalio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2030 m. (COM(2020)0652),
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus

¹ Priimti tekstai, P9_TA(2020)0005.

² Priimti tekstai, P9_TA(2020)0212.

³ OL L 354, 2013 12 28, p. 171.

(Jūrų strategijos pagrindų direktyva)¹,

- atsižvelgdamas į 2019 m. gegužės 31 d. Tarpvyriausybines mokslinės politinės biologinės įvairovės ir ekosisteminių paslaugų platformos (IPBES) parengtą visuotinio biologinės įvairovės ir ekosisteminių paslaugų vertinimo ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų (JT) Biologinės įvairovės konvenciją (CBD) ir būsimą 15-ąją jos šalių konferencijos susitikimą (COP 15),
- atsižvelgdamas į JT Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. ir į darnaus vystymosi tikslus (DVT),
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 15 d. CBD sekretoriato parengtą Penktąją pasaulio biologinės įvairovės apžvalgą,
- atsižvelgdamas į Tarpvyriausybines klimato kaitos komisijos (IPCC) ataskaitas, ypač į 2019 m. rugsėjo 24 d. Specialiąją ataskaitą dėl vandenynų ir kriosferos keičiantis klimatui, 2019 m. rugpjūčio 8 d. Specialiąją ataskaitą dėl klimato kaitos ir žemės ir 2018 m. spalio 8 d. Specialiąją ataskaitą dėl pasaulio klimato atšilimo 1,5 °C,
- atsižvelgdamas į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES),
- atsižvelgdamas į Migruojančių laukinių gyvūnų rūšių išsaugojimo konvenciją,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją,
- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros aplinkos ir pakrančių zonos apsaugos konvenciją, Konvenciją dėl Juodosios jūros apsaugos nuo taršos, Helsinkio konvenciją dėl Baltijos jūros baseino jūros aplinkos apsaugos ir Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos,
- atsižvelgdamas į 2018 m. sausio 24 d. ir 2020 m. liepos 15 d. JT specialiojo pranešėjo pranešimus dėl žmogaus teisių įsipareigojimų, susijusių su naudojimusi saugia, švaria, sveika ir tvaria aplinka,
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 28 d. JT susitikime vadovų įsipareigojimą dėl gamtos „Susivieniję, kad iki 2030 m. būtų sustabdytas biologinės įvairovės nykimas, siekiant darnaus vystymosi“ (angl. „United to Reverse Biodiversity Loss by 2030 for Sustainable Development“),
- atsižvelgdamas į 2019 m. gruodžio 4 d. Europos aplinkos agentūros (EAA) ataskaitą „The European environment – state and outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe“ („Aplinka Europoje: 2020 m. padėtis ir perspektyva. Žinios, būtinos siekiant tvarios Europos“),
- atsižvelgdamas į 2020 m. spalio 19 d. EAA ataskaitą „Gamtos padėtis ES. 2013–2018 m. ataskaitų pagal gamtos direktyvas rezultatai“,
- atsižvelgdamas į JT aplinkos programos Tarptautinės išteklių darbo grupės parengtą

¹ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

2019 m. pasaulinių išteklių apžvalgos ataskaitą,

- atsižvelgdamas į 2020 m. spalio 29 d. IPBES praktinio seminaro ataskaitą dėl biologinės įvairovės ir pandemijų,
- atsižvelgdamas į 2020 m. Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) ataskaitą dėl pasaulio žvejybos ir akvakultūros būklės,
- atsižvelgdamas į 2020 m. spalio 13 d. paskelbtą Komisijos Jungtinio tyrimų centro politikos mokslinio konsultavimo ataskaitą „Ekosistemų ir jų paslaugų planavimas ir vertinimas: ES ekosistemos vertinimas“,
- atsižvelgdamas į 2020 m. vasario 5 d. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą „Tausus augalų apsaugos produktų naudojimas: ribota pažanga vertinant ir mažinant rizikas, 2020 m. birželio 5 d. specialiąją ataskaitą „Biologinė įvairovė žemės ūkio paskirties žemėje: BŽŪP indėlis nesustabdė padėties blogėjimo“, 2020 m. liepos 9 d. specialiąją ataskaitą „Laukinių apdulkintojų apsauga Europos Sąjungoje – Komisijos iniciatyvos nebuvo vaisingos“ ir 2020 m. lapkričio 26 d. specialiąją ataskaitą „Jūros aplinka: ES apsauga – plati, bet ne išsami“,
- atsižvelgdamas į 2020 m. spalio 6 d. EAA informacinį pranešimą „ES saugomų teritorijų tinklo „Natura 2000“ veiksmingumo valdymas“,
- atsižvelgdamas į 2021 m. sausio 11 d. EAA informacinį pranešimą „Augimas be ekonomikos augimo“,
- atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 15 d. CBD laikinosios techninių ekspertų grupės išvadas dėl rizikos vertinimo,
- atsižvelgdamas į 2020 m. sausio 16 d. rezoliuciją dėl 15-ojo Biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencijos susitikimo (COP 15)¹,
- atsižvelgdamas į 2019 m. lapkričio 28 d. rezoliuciją dėl kritinės klimato ir aplinkos padėties²,
- atsižvelgdamas į savo 2019 m. kovo 14 d. rezoliuciją dėl darnaus vystymosi tikslų (DVT) įgyvendinimo ir vykdymo metinės strateginės ataskaitos³,
- atsižvelgdamas į savo 2020 m. spalio 22 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl ES teisinės sistemos, skirtos ES sukeliama pasauliniam miškų naikinimui sustabdyti ir pradėti juos atkurti⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl Veiksmų plano gamtai, žmonėms ir ekonomikai⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl Japonijos sprendimo atnaujinti

¹ Priimti tekstai, P9_TA(2020)0015.

² Priimti tekstai, P9_TA(2019)0078.

³ OL C 23, 2021 1 21, p. 130.

⁴ Priimti tekstai, P9_TA(2020)0285.

⁵ OL C 356, 2018 10 4, p. 38.

banginių medžioklę per 2015–2016 m. sezoną¹ ir į savo 2017 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl banginių medžioklės Norvegijoje²,

- atsižvelgdamas į savo 2020 m. liepos 10 d. rezoliuciją dėl cheminių medžiagų strategijos tvarumui užtikrinti³,
 - atsižvelgdamas į savo 2020 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją dėl 2022-ųjų – Europos žalesnių miestų metų⁴,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 191 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto, Užsienio reikalų komiteto ir Žuvininkystės komiteto nuomones,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą (A9-0179/2021),
- A. kadangi Europos Parlamentas paskelbė, kad susidarė kritinė klimato ir aplinkos padėtis, ir įsipareigojo nedelsiant imtis konkrečių veiksmų, reikalingų kovoti su šia grėsme ir ją suvaldyti, kol dar nevēlu⁵; kadangi biologinės įvairovės nykimas ir klimato kaita yra tarpusavyje susiję ir paaštrina vienas kitą⁶ ir kelia vienodą grėsmę gyvybei mūsų planetoje, todėl reikėtų nedelsiant kartu spręsti šias problemas;
- B. kadangi gamtos padėtis blogėja žmonijos istorijoje precedento neturinčiu tempu ir mastu; kadangi apskaičiuota, kad pasaulyje milijonui rūšių gresia išnykimas⁷; kadangi, remiantis ES gamtos direktyvomis, tik 23 proc. rūšių ir 16 proc. buveinių yra geros būklės⁸;
- C. kadangi 2030 m. ES biologinės įvairovės strategija ir būsimu tarptautiniu susitarimu pagal CBD siekiama sukurti ES ir pasaulinę biologinės įvairovės strategiją iki 2030 m.;
- D. kadangi 2021 m. lems biologinę įvairovę ir kadangi COP 15 turi būti reikšmingas įvykis Paryžiaus susitarimui biologinės įvairovės srityje; kadangi Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (UNFCCC) COP 15 ir COP 26 suteikia ypatingą galimybę pareiti nuo reaktyvaus prie iniciatyvaus ir atsargumu grindžiamo modelio ir paskatinti būtinus transformacinius pokyčius;

¹ OL C 101, 2018 3 16, p. 123.

² OL C 337, 2018 9 20, p. 30.

³ Priimti tekstai, P9_TA(2020)0201.

⁴ Priimti tekstai, P9_TA(2020)0241.

⁵ Priimti tekstai, P9_TA(2019)0078.

⁶ Karlsruher Institut für Technologie, „Climate change exacerbates biodiversity loss: Post-2020 biodiversity targets will have to consider global warming“, ScienceDaily, Rockville, 2020.

⁷ IPBES visuotinio biologinės įvairovės ir ekosistemų paslaugų vertinimo ataskaitos santrauka politikos formuotojams.

⁸ „Gamtos padėtis ES. 2013–2018 m. ataskaitų pagal gamtos direktyvas rezultatai“.

- E. kadangi 2030 m. ES biologinės įvairovės strategija yra viena iš pagrindinių Europos žaliojo kurso iniciatyvų; kadangi 2030 m. ES biologinės įvairovės strategija ir strategija „Nuo ūkio iki stalo“ kartu su kitomis politikos priemonėmis formuos pokyčius siekiant apsaugoti gamtą ir išsaugoti buveines bei rūšis;
- F. kadangi turimi įrodymai leidžia manyti, kad dar nevēlu sustabdyti dabartines biologinės įvairovės nykimo tendencijas ir nukreipti jas priešinga linkme¹; kadangi tam reikēs esminių pakeitimų;
- G. kadangi žmonės yra gamtos dalis ir kadangi gamta yra vertinga savaime; kadangi biologinė įvairovė yra neatsiejama pasaulio paveldo dalis;
- H. kadangi rūšys nyksta nuolat ir tai kelia grėsmę ekosistemoms ir ekosisteminių paslaugų teikimui, taip pat žmonių gerovei ir išlikimui; kadangi Tarptautinė gamtos apsaugos sąjunga (IUCN) paskelbė, kad vien per pastarąjį dešimtmetį išnyko 160 rūšių;
- I. kadangi pagal IPBES prognozuojama, kad iki 2050 m. 90 proc. žemės bus smarkiai pasikeitusi ir kad 75 proc. žemės jau yra smarkiai pasikeitusi; kadangi jau išnyko 85 proc. šlapynių;
- J. kadangi biologinė įvairovė yra itin svarbi aprūpinimui maistu, žmonių gerovei ir vystymuisi visame pasaulyje;
- K. kadangi ES turi pasinaudoti galimybėmis įtraukti COVID-19 pandemijos metu įgytą patirtį į savo politiką ir tikslus;
- L. kadangi 70 proc. naujų ligų ir pandemijų yra gyvūninės kilmės²; kadangi COVID-19 pandemija parodė, kad dėl veiklos, dėl kurios biologinei įvairovei daromas spaudimas, gali padidėti pavojus žmonių ir gyvūnų sveikatai;
- M. kadangi dėl natūralių buveinių naikinimo ir prekybos laukiniais gyvūnais didėja žmonių ir laukinės gyvūnijos sąlytis ir tai bus svarbus veiksnys, turintis įtakos būsimam virusinių ligų atsiradimui ir plitimui³;
- N. kadangi biologinė įvairovė daro teigiamą poveikį žmonių sveikatai; kadangi iki 80 proc. žmonių vartojamų vaistų yra natūralios kilmės⁴;
- O. kadangi ES turi daugiau saugomų teritorijų nei bet kuris kitas pasaulio regionas⁵; kadangi dabartinis teisiškai saugomų teritorijų, įskaitant tas, kurioms taikoma griežta apsauga, tinklas yra nepakankamas, kad apsaugotų biologinę įvairovę⁶;

¹ Penktoji pasaulio biologinės įvairovės apžvalga.

² Daszak, P. et al., „Workshop Report on Biodiversity and Pandemics“, Tarpvyriausybines mokslines politines biologines įvairovės ir ekosisteminių paslaugų platforma, Bona, 2020.

³ Ten pat.

⁴ Durant, O., „Natural Medicine: Past to Present“, University College of London, Londonas, 2018.

⁵ 2020 m. lapkričio 23 d. EAA ataskaita „An introduction to Europe’s Protected Areas“ („Europos saugomų teritorijų įvadas“).

⁶ „Management effectiveness in the EU’s Natura 2020 network of protected areas“ („ES saugomų teritorijų tinklo „Natura 2020“ valdymo veiksmingumas“).

- P. kadangi EU, siekdama veiksmingai valdyti tinklą „Natura 2000“, vis dar susiduria su didelėmis įgyvendinimo spragomis;
- Q. kadangi tinklas „Natura 2000“ prisideda prie rūšių išsaugojimo, tačiau daugelis kitų nykstančių rūšių neįtrauktos į šį tinklą¹;
- R. kadangi tinklu „Natura 2000“ numatyta remti 52 000 tiesioginių ir netiesioginių darbo vietų išsaugojimo valdymo srityje, ir kadangi 3,1 mln. (ketvirtadalis) darbo vietų turizmo sektoriuje yra susijusios su saugomomis teritorijomis²; kadangi plečiant saugomas teritorijas siekiama apsaugoti biologinę įvairovę, tačiau taip pat prisidėti prie klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos ir gauti didelę investicijų ir darbo vietų kūrimo grąžą;
- S. kadangi Audito Rūmai atkreipė dėmesį į didelius ES politikos trūkumus, susijusius su biologinės įvairovės apsauga ar atkūrimu, įskaitant netinkamas biologinės įvairovės apsaugos ar atkūrimo priemones, nepakankamą įgyvendinimą ir finansavimą ir netinkamus pažangos vertinimo rodiklius, tačiau tuo neapsiribojant³; kadangi būsimoje ES politikoje reikėtų ištaisyti ir panaikinti šiuos trūkumus;
- T. kadangi maždaug 75 proc. pasaulio maistinių kultūrų priklauso nuo vabzdžių apdulkintojų⁴ ir kadangi pastaraisiais dešimtmečiais drastiškai sumažėjo apdulkintojų skaičius; kadangi biologinės įvairovės ir vabzdžių išsaugojimas yra neatsiejamai susiję;
- U. kadangi Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) gairių dėl bičių dokumentas oficialiai nepriimtas ir neužbaigta jo peržiūra;
- V. kadangi 2019 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl ES iniciatyvos dėl apdulkintojų⁵, kurioje patvirtina savo tvirtą poziciją dėl apdulkintojų apsaugos svarbos;
- W. kadangi reikia stiprinti dabartinės ES iniciatyvos dėl apdulkintojų sistemą ir veiksmus ir juos integruoti į visas ES sektorių politikos sritis;
- X. kadangi su vabzdžių apsauga susijusi stebėseną, moksliniai tyrimai ir kita veikla yra nenuosekli, dažnai netinkama ir jai neskiriamas pakankamas finansavimas arba ji nevykdoma nacionaliniu lygmeniu;
- Y. kadangi biologinės įvairovės nykimas yra susijęs su ekonomine veikla; kadangi vykdant ekonominę veiklą turėtų būti paisoma planetos išgalių;
- Z. kadangi biologinės įvairovės ir ekosistemų išsaugojimas teikia tiesioginės ir netiesioginės ekonominės naudos daugumai ekonomikos sektorių ir yra mūsų ekonomikos ir visuomenės veikimo pagrindas; kadangi visas verslas tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso nuo ekosisteminių paslaugų; kadangi geresnė biologinės įvairovės politika ir veiksmingos priemonės gali sustiprinti ekonomiką ir suteikti užimtumo

¹ Ten Brink, P. et al., „Natura 2000 – Jobs Scoping Study (Executive summary)“, Europos aplinkos politikos institutas, Briuselis, 2017.

² Ten pat.

³ 2017 m. vasario 21 d. Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita „Būtina daugiau pastangų įgyvendinant tinklą „Natura 2000“, kad būtų išnaudotos visos jo galimybės“.

⁴ 2018 m. gegužės 20 d. FAO ataskaita „Why Bees Matter“.

⁵ Priimti tekstai, P9_TA(2019)0104.

galimybių;

- AA. kadangi pagrindiniai tiesioginiai biologinės įvairovės nykimo veiksniai yra žemės ir jūros naudojimo pokyčiai, gamtos išteklių gavyba, klimato kaita, tarša ir svetimų rūšių invazija¹; kadangi, be gamtos išteklių išsaugojimo ir atkūrimo, itin svarbu imtis veiksmų, kuriais būtų pažaboti biologinės įvairovės nykimo veiksniai, visų pirma žemės naudojimo ir maisto sistemos pertvarkos sektoriuose, kad būtų užtikrinta veiksminga biologinės įvairovės strategija po 2020 m.²;
- AB. kadangi dirvožemis yra bendras išteklius³ ir dirvožemio biologinei įvairovei daromas vis didesnis spaudimas; kadangi visos ES dirvožemio biologinės įvairovės, įskaitant apimties ir masto tendencijas, stebėseną ilguoju laikotarpiu turėtų papildyti nuolat atliekamą žemės dangos ir žemės naudojimo statistinį fizinių ir cheminių parametru tyrimą;
- AC. kadangi žemės ūkio biologinė įvairovė apima visus biologinės įvairovės komponentus, susijusius su maistu ir žemės ūkiu, ir visus biologinės įvairovės komponentus, kurie sudaro žemės ūkio ekosistemas, taip pat vadinamas agrarinėmis ekosistemomis, įskaitant gyvūnų, augalų ir mikroorganizmų įvairovę ir kintamumą genetiniu, rūšių ir ekosistemų lygmenimis, kurie yra būtini pagrindinėms žemės ūkio ekosistemos funkcijoms, struktūrai ir procesams palaikyti;
- AD. kadangi žemės ūkio paskirties žemės, miško ir plačiai paplitusių paukščių rūšių ir pievų drugelių populiacijos ilgalaikės tendencijos rodo, kad ES labai sumažėjo žemės ūkio paskirties žemės biologinė įvairovė⁴; kadangi tai vyksta visų pirma dėl natūralių ekosistemų nykimo, susiskaidymo ir degradacijos, kuriuos daugiausia sukelia žemės ūkio intensyvinimas, intensyvi miškotvarka, žemės apleidimas ir miestų plėtra⁵;
- AE. kadangi tvariu žemės ūkio paskirties žemės tvarkymu prisidedama prie platesnių ekosistemos funkcijų, tokių kaip biologinės įvairovės apsauga, anglies dioksido sekvestracija, vandens ir oro kokybės palaikymas, dirvožemio drėgmės sulaikymas mažinant nuotėkį, kad vanduo galėtų skverbtis į dirvožemį, ir erozijos kontrolė;
- AF. kadangi, remiantis biomase, apskaičiuota, kad dauguma planetos žinduolių yra naminiai gyvuliai ir tik nedidelė procentinė dalis – laukiniai gyvūnai; kadangi nerimą kelia ir itin nedidelė paukščių genetinė įvairovė⁶;
- AG. kadangi žvejybos, akvakultūros ir perdirbimo sektoriai gali prisidėti prie JT DVT

¹ 2019 m. gegužės 31 d. IPBES Visuotinio biologinės įvairovės ir ekosisteminių paslaugų vertinimo ataskaita.

² Leclère, D. et al., „Bending the curve of terrestrial biodiversity needs an integrated strategy“, *Nature*, 585 t., Nature Research, Londonas, 2020, p. 551–556.

³ 2021 m. balandžio 28 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl dirvožemio apsaugos. Priimti tekstai P9_TA(2021)0143.

⁴ Aūdito Rūmų specialioji ataskaita „Biologinė įvairovė žemės ūkio paskirties žemėje: BŽŪP indėlis nesustabdė padėties blogėjimo“.

⁵ EAA ataskaita „Europos aplinka: būklė ir raidos perspektyvos 2020 m. Žinios, būtinos siekiant tvarios Europos“.

⁶ Bar-On, Y. M., Phillips, R. ir Milo, R., „The biomass distribution on Earth“, *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*, 115 t., Nr. 25, Nacionalinė mokslų akademija, Vašingtonas, 2018.

įgyvendinimo;

- AH. kadangi moksliniai tyrimai parodė susirūpinimą dėl didelio ilgalaikio neigiamo poveikio, kurį tam tikrų žvejybos metodų naudojimas gali daryti vandenynų biologinei įvairovei ir jūrų aplinkai;
- AI. kadangi žvejai, naudodami tvarius metodus ir technologijas, gali prisidėti prie aplinkos būklės blogėjimo prevencijos ir jūrų aplinkos išsaugojimo;
- AJ. kadangi, be kita ko, dėl buveinių būklės blogėjimo, migracijos koridorių sutrikdymo ir pereikvojimo dėl žvejybos kai kurių rūšių žuvys, pvz., eršketai, atsidūrė ties išnykimo riba;
- AK. kadangi nepaisant kai kuriuose jūrų baseinuose pagerėjusio tvarumo naudojant jūrų išteklius, vis dar yra plotų, kuriose padėtis kelia nerimą, visų pirma Viduržemio jūroje;
- AL. kadangi ES išsikėlė tikslus pagal Jūrų strategijos pagrindų direktyvą; kadangi vis dar reikia imtis priemonių, kad būtų pasiektas geros vandens telkinių aplinkos būklės tikslas;
- AM. kadangi Europos Audito Rūmų ataskaitoje teigiama¹, kad nors yra sukurta jūrų aplinkos apsaugos sistema, ES veiksmai neužtikrina pakankamos ekosistemų ir buveinių apsaugos ir kad dabartinės saugomos jūrų teritorijos užtikrina tik ribotą apsaugą;
- AN. kadangi miškai ir visa su mišku susijusi vertės grandinė yra labai svarbūs siekiant toliau plėtoti žiedinę bioekonomiką, nes jie kuria darbo vietas, užtikrina ekonominę gerovę kaimo ir miesto vietovėse, padeda švelninti klimato kaitą ir prisitaikyti prie jos, teikia su sveikata susijusią naudą, išsaugo biologinę įvairovę ir kalnuotų, salų bei kaimo regionų perspektyvas ir padeda kovoti su dykumėjimu;
- AO. kadangi miškai sudaro 43 proc. ES sausumos ploto ir juose randama 80 proc. sausumos biologinės įvairovės²; kadangi pranešama, kad miškininkystės veikla yra antra pagal dydį rūšims spaudimą daranti veiklos kategorija³, visų pirma daranti įtaką nariuotakojams, žinduoliams ir neapytakiniams augalams; kadangi daugybei nuo miško priklausomų rūšių neigiamą įtaką daro negyvų, mirštančių ir senų medžių pašalinimas⁴, sengirių mažėjimas ir tam tikrų miškotvarkos metodų, pvz., plyno kirtimo, taikymas;
- AP. kadangi miškuose esama daugiau kaip 75 proc. pasaulio sausumos biologinės įvairovės⁵; kadangi Parlamentas pateikė rekomendacijas Komisijai dėl ES teisinės sistemos, skirtos ES sukeliama pasauliniam miškų naikinimui, miškų ir ekosistemos

¹ Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita „Jūros aplinka: ES apsauga – plati, bet ne išsami“.

² 2020 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento straipsnis „Tvari miškininkystė: EP ragina kovoti su miškų naikinimu“.

³ 2020 m. spalio 15 d. Komisijos ataskaita „Gamtos padėtis Europos Sąjungoje 2013–2018 m. rūšių ir buveinių tipų, saugomų Paukščių direktyva ir Buveinių direktyva, būklės ir tendencijų ataskaita“ (COM(2020)0635).

⁴ Ten pat.

⁵ FAO ir 2020 m. gegužės 22 d. Jungtinių Tautų aplinkos programos ataskaita „The State of the World’s Forests – Forests, biodiversity and people“.

alinimui sustabdyti ir nukreipti priešinga linkme¹;

- AQ. kadangi gera aplinkos būklė ir sveikos ekosistemos yra labai svarbios kovojant su klimato kaita, o ekosistemos atlieka esminį vaidmenį švelninant klimato kaitą ir prie jos prisitaikant; kadangi klimato kaita daro įtaką biologinei įvairovei, nes klimato kintamieji rodikliai iš esmės lemia rūšių geografinius pasiskirstymo arealus; kadangi teritorijose, kuriose klimatas yra nebetinkamas, pasikeičia tam tikrų rūšių geografiniai arealai, o kitos rūšys tose vietovėse išnyksta;
- AR. kadangi priimant gamtos procesais pagrįstus sprendimus ir naudojantis ekosisteminiais metodais galima tvirtai politiniu požiūriu susieti tris Rio de Žaneiro konvencijas, kad būtų integruotai sprendžiami klimato kaitos ir biologinės įvairovės nykimo klausimai;
- AS. kadangi, remiantis IPBES, tarša – vienas iš penkių biologinės įvairovės nykimą lemiančių veiksnių; kadangi nustatyta, kad turima patikimos informacijos maždaug apie 500 cheminių medžiagų, ir kadangi 2019 m. balandžio mėn., Europos cheminių medžiagų agentūros manymu, 450 medžiagų buvo pakankamai reglamentuojamos; kadangi manoma, jog dar 10 000 medžiagų rizika gana gerai aprašyta, o apie maždaug 20 000 medžiagų riziką turima ribotos informacijos; kadangi beveik neturima informacijos apie daugumos (maždaug 70 000) medžiagų pavojingumą ar poveikio riziką; kadangi reikia nedelsiant panaikinti dideles žinių spragas, susijusias su visu cheminių medžiagų poveikiu biologinei įvairovei ir aplinkai;
- AT. kadangi šviesinė tarša keičia natūralios nakties šviesos lygį žmonėms, gyvūnams ir augalams ir taip daro neigiamą įtaką biologinei įvairovei, pvz., gyvūnų migravimui, naktiniam poilsui ir reprodukcinei veiklai, dėl to taip pat nyksta vabzdžiai ir apdulkintojai, kurie žūva dėl traukos prie dirbtinės šviesos;
- AU. kadangi, remiantis Jungtinio tyrimų centro 2020 m. ataskaita², šiuo metu visose ekosistemose esama invazinių rūšių, kurios ypač kelia grėsmę miestų ekosistemoms ir pievoms;
- AV. kadangi dabartinės neigiamos tendencijos, susijusios su biologine įvairove ir ekosistemomis, pakenks pažangai, padarytai ne tik siekiant aplinkos DVT, bet ir su skurdu, badu, sveikata, vandeniu, miestais ir klimatu susijusių tikslų; kadangi dėl šios priežasties biologinės įvairovės nykimas ir blogėjimas turi būti svarstomi ne tik kaip aplinkos apsaugos, bet ir vystymosi, ekonominio, socialinio ir moralinio pobūdžio klausimas;
- AW. kadangi beveik 80 proc. ES biologinės įvairovės šiuo metu randama atokiausiuose regionuose ir užjūrio šalyse ir teritorijose³;
- AX. kadangi ES ir jos valstybės narės privalo laikytis savo tarptautinių įsipareigojimų, susijusių su biologine įvairove ir žmogaus teisėmis, taip pat įsipareigojimų, susijusių su

¹ Rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl ES teisinės sistemos, skirtos ES sukeliama pasauliniam miškų naikinimui sustabdyti ir pradėti juos atkurti.

² 2020 m. spalio 13 d. Jungtinio tyrimų centro politikos mokslinio konsultavimo ataskaita „Mapping and Assessment of Ecosystems and their Services: An EU ecosystem assessment“, (priedas) ir Komisijos Aplinkos generalinio direktorato BEST iniciatyva (savanoriška biologinės įvairovės ir ekosisteminių paslaugų ES atokiausiuose regionuose ir užjūrio šalyse ir teritorijose sistema).

³ BEST iniciatyva.

politikos nuoseklumu išorės veiksmų srityje, laikantis įsipareigojimo pagal Chartiją integruoti aukšto lygio aplinkos apsaugą ir aplinkos kokybės gerinimą į ES politikos šakas, taip pat laikantis darnaus vystymosi principo;

- AY. kadangi JT specialiojo pranešėjo žmogaus teisių ir aplinkos klausimais darbu gali būti sudaromos sąlygos formuoti įsipareigojimų žmogaus teisių srityje, susijusių su biologinės įvairovės išsaugojimu ir tvariu naudojimu, teisinę sistemą; kadangi pastaraisiais metais visame pasaulyje labai išaugo užpultų aplinkos ir žemės naudojimo srities žmogaus teisių gynėjų skaičius;
- AZ. kadangi apskaičiuota, kad mažiausiai ketvirtadalis pasaulio žemės ploto yra čiabuvių ir vietos bendruomenių nuosavybė, yra jų valdomas, naudojamas ar apgyvendintas; kadangi JT deklaracijoje dėl čiabuvių tautų teisių pripažįstamos čiabuvių tautų kolektyvinės ir individualios teisės; kadangi čiabuviai ir vietos bendruomenės atlieka svarbų vaidmenį saugant pasaulio biologinę įvairovę ir kadangi, nepripažinus jų teisių, nebus įmanoma pasiekti visuotinės biologinės įvairovės tikslų;
- BA. kadangi tiek neteisėta, tiek teisėta prekyba laukinėmis rūšimis ir jų naudojimas smarkiai prisideda prie biologinės įvairovės nykimo ir kadangi natūralių buveinių naikinimas ir laukinių rūšių išnaudojimas prisideda prie infekcinių ligų atsiradimo ir plitimo¹;
- BB. kadangi pagal IPBES ir IPCC jūrų biologinei įvairovei kyla rimtas pavojus²; kadangi EAA įspėjo apie dabartinę blogėjančią Europos jūrų aplinkos padėtį ir būtinybę skubiai atkurti jūrų ekosistemas sprendžiant žmogaus veiklos poveikio jūrų aplinkai klausimą³; kadangi koraliniai rifai, mangrovės ir žolių sąžalynai, kurios yra jūrų biologinės įvairovės židiny, yra smarkiai nualinti ir klimato kaita bei tarša jiems kelia didelę grėsmę;
- BC. kadangi vandenynas yra vienintelis ir jo gera aplinkos būklė būtina, norinti užtikrinti jo atsparumą ir nuolatinę ekosisteminių paslaugų, pvz., CO₂ absorbcijos ir deguonies gamybos, teikimą; kadangi klimato mechanizmai priklauso nuo vandenynų ir jūrų ekosistemų būklės, kurią šiuo metu veikia visuotinis atšilimas, tarša, jūrų biologinės įvairovės pereikvojimas, rūgštėjimas, deguonies mažėjimas ir pakrančių erozija; kadangi IPCC primena, kad vandenynai yra sprendimo, kaip sušvelninti klimato kaitą ir prisitaikyti prie jos poveikio, dalis⁴;
- BD. kadangi 80 proc. jūrų teršiančių šiukšlių patenka iš sausumos ir 150 tonų plastiko yra susikaupę mūsų vandenynuose⁵; kadangi 80 proc. miesto nuotekų išleidžiamos į jūrą; kadangi paviršiuje plūduriuojančių atliekų bendra masė sudaro tik 1 proc. į vandenyną išmesto plastiko⁶;

¹ IPBES visuotinio biologinės įvairovės ir ekosistemų paslaugų vertinimo ataskaitos santrauka politikos formuotojams.

² IPBES visuotinio biologinės įvairovės ir ekosisteminių paslaugų vertinimo ataskaita ir Penktoji pasaulio biologinės įvairovės apžvalga.

³ 2020 m. birželio 25 d. EAA ataskaita „Marine messages II: Navigating the course towards clean, healthy and productive seas through implementation of an ecosystem-based approach“.

⁴ 2019 m. rugsėjo 24 d. IPCC specialioji ataskaita dėl vandenynų ir kriosferos keičiantis klimatui.

⁵ Komisijos Aplinkos generalinis direktoratas *Descriptor 10: Marine Litter*.

⁶ Ten pat.

- BE. kadangi mėlynoji ekonomika suteikia galimybę plėtoti tvarią jūrų ir pakrančių veiklą.
- BF. kadangi reikėtų skatinti bendras žmonių, savivaldybių, asociacijų, verslo, švietimo įstaigų ir kitų visuomenės suinteresuotųjų subjektų iniciatyvas biologinės įvairovės apsaugos ir atkūrimo klausimais;
- BG. kadangi, siekiant sėkmingai įgyvendinti strategiją, būtinas veiksmingas bendradarbiavimas ES ir valstybių narių lygmenimis, įskaitant visus suinteresuotuosius subjektus;

Dabartinė biologinės įvairovės būklė

1. palankiai vertina naująją 2030 m. ES biologinės įvairovės strategiją ir jos platų užmojį;
2. be to, palankiai vertina plataus užmojo tikslą užtikrinti, kad iki 2050 m. visos pasaulio ekosistemos būtų atkurtos, atsparios ir tinkamai saugomos; pabrėžia, kad reikėtų dėti visas pastangas, kad šis tikslas būtų kuo greičiau pasiektas;
3. mano, kad įgyvendinant strategiją turėtų būti užtikrintas suderinamumas su kitomis Europos žaliojo kurso strategijomis, pavyzdžiui, strategija „Nuo ūkio iki stalo“; pripažįsta trijų darnaus vystymosi aspektų – aplinkos, ekonomikos ir socialinio – svarbą; primena, kad aplinkos aspektas, įskaitant biologinę įvairovę ir ekosistemų išsaugojimą, sustiprina kitus du aspektus ir yra esminis darnaus vystymosi ir DVT įgyvendinimo pagrindas;
4. primena, kad naujose Europos Sąjungos strategijose reikia nedelsiant stiprinti jūrų laivybos viziją, visų pirma imantis tolesnių veiksmų dėl Europos žaliojo kurso, Biologinės įvairovės strategijos ir strategijos „Nuo ūkio iki stalo“;
5. ragina Komisiją kiekvieną pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto pagrįsti išsamiau poveikio vertinimu, atsižvelgiant į individualų ir bendrą poveikį, poveikį atitinkamų sektorių socialiniam ir ekonominiam tvarumui, aprūpinimo maistu saugumui ir maisto kainoms, taip pat galimą riziką, kad vietos gamybą pakeičiant importu biologinės įvairovės praradimas bus perkeltas į ES nepriklausančias šalis, ir į poveikį veiksniams ir neveikimo išlaidoms iš karto ir ilguoju laikotarpiu;
6. ragina Komisiją, siekiant atlikti poveikio vertinimus, papildyti vienintelę priemonę, kuri šiuo metu naudojama aplinkos apsaugos aspektams vertinti, priemonėmis, kuriomis būtų nagrinėjamas su biologine įvairove, išteklių naudojimu ir tarša susijęs poveikis;
7. atsižvelgdamas į tai, pažymi, kad miškininkystės socialinei, aplinkosauginei ir ekonominei naudai skyrus tokį patį dėmesį, būtų galima padėti užtikrinti atsparumą ir pajėgumą prisitaikyti, taip pat užtikrinti perėjimą prie žiedinės bioekonomikos ir pagerinti biologinės įvairovės apsaugą; mano, kad nustatant tikslus ir juos įgyvendinant reikia atsižvelgti į labai konkrečias kiekvienos šalies sąlygas ir galimybes ir daryti teigiamą poveikį miškams ir miškininkystės sąlygoms, pragyvenimui kaimo vietovėse ir ES miškų biologinei įvairovei;
8. primena 2019 m. IPBES ataskaitos išvadas, kuriose teigiama, kad pasaulyje gamta nyksta žmonijos istorijoje neregėtu greičiu ir kad išnykimas gresia maždaug milijonui rūšių iš visų, apytikriai skaičiuojamų, daugiau kaip aštuonių milijonų rūšių;
9. pažymi, kad tai yra trečioji biologinės įvairovės strategija, kuria siekiama sustabdyti ES

biologinės įvairovės nykimą; tačiau apgailestauja dėl to, kad ES biologinė įvairovė toliau nyksta; labai apgailestauja, kad Sąjunga nepasiekė nei 2020 m. biologinės įvairovės strategijos tikslų, nei Aičio biologinės įvairovės tikslų;

10. pabrėžia, kad 2030 m. biologinės įvairovės strategijos tikslai turi būti visiškai pasiekti; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares įsipareigoti imtis reikšmingų ir papildomų biologinės įvairovės išsaugojimo ir atkūrimo priemonių, kad būtų visiškai pasiekti nauji tikslai, kurie turi būti aiškiai apibrėžti ir išmatuojami;
11. pabrėžia, kad COVID-19 pandemija dar kartą parodė, kaip svarbu formuojant politiką kompleksiskai taikyti bendros sveikatos koncepciją, kuri atspindi faktą, kad žmogaus sveikata, gyvūnai ir aplinka yra tarpusavyje susiję ir kad visuomenėje skubiai reikia radikalių pokyčių; pabrėžia svarbų Komisijos vaidmenį ES koordinuojant ir remiant bendros sveikatos koncepciją ir palaikant ją visuose tarptautiniuose forumuose; ragina pergaltoti ir nedelsiant visapusiškai suderinti dabartinę ES politiką su reikiama pokyčiais;
12. pabrėžia, kad pagrindinės pandemijų priežastys yra tie patys visuotiniai aplinkos pokyčiai, kurie lemia biologinės įvairovės nykimą¹, kaip antai žemės naudojimo paskirties keitimas, teisėta ir neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais ir vartojimas; pabrėžia, kad pandemijų riziką galima gerokai sumažinti mažinant žmogaus veiklos, dėl kurios mažėja biologinė įvairovė, mastą ir kad nustatyta pandemijų rizikos mažinimo kaina yra 100 kartų mažesnė už reagavimo į šias pandemijas kainą²;
13. primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją visapusiškai atsižvelgti į mokslinius įrodymus, ataskaitas ir rekomendacijas zoonozijų ir pandemijų klausimais, įskaitant IPBES seminaro ataskaitą dėl biologinės įvairovės nykimo ir pandemijų³, 2020 m. liepos 6 d. Jungtinių Tautų aplinkos programos ataskaitą „Preventing the next pandemic – Zoonotic diseases and how to break the chain of transmission“⁴ („Išvenkime kitos pandemijos. Zoonozinės ligos ir kaip nutraukti infekcijos grandinę“), taip pat į 2010 m. balandžio mėn. Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO), Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) ir Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) trišalį koncepcijos dokumentą dėl dalijimosi atsakomybe ir veiksmų koordinavimo pasaulio mastu šalinant sveikatai gresiančius pavojus, kylančius dėl gyvūnų, žmonių ir aplinkos sąsajų ir šalinant žmonių / gyvūnų / aplinkos sveikatos srities riziką⁵;
14. palankiai vertina tai, kad sukūrus Europos sveikatos sąjungą numatyta sustiprinti ES veiksmus kovojant su pandemija ir kitomis grėsmėmis visuomenės sveikatai⁶, be kita ko, parengti ES sveikatos krizės ir pandemijos planą, kaip numatyta Komisijos

¹ EAA ataskaita „Gamtos padėtis ES. 2013–2018 m. ataskaitų pagal gamtos direktyvas rezultatai“.

² 2020 m. spalio 29 d. IPBES praktinio seminaro ataskaita dėl biologinės įvairovės ir pandemijų.

³ Ten pat.

⁴ 2020 m. liepos 6 d. Jungtinių Tautų aplinkos programos ataskaita „Preventing the next pandemic – Zoonotic diseases and how to break the chain of transmission“ („Išvenkime kitos pandemijos. Zoonozinės ligos ir kaip nutraukti infekcijos grandinę“).

⁵ 2010 m. balandžio mėn. FAO, OIE ir PSO trišalis koncepcijos dokumentas dėl dalijimosi atsakomybe ir veiksmų koordinavimo pasaulio mastu šalinant sveikatai gresiančius pavojus, kylančius dėl gyvūnų, žmonių ir aplinkos sąsajų.

⁶ 2020 m. lapkričio 11 d. Komisijos komunikatas „Europos sveikatos sąjungos kūrimas: ES atsparumo tarpvalstybinėms grėsmėms sveikatai didinimas“ (COM(2020)0724).

pasiūlyme dėl didelės tarpvalstybinio pobūdžio grėsmės sveikatai¹, į kuri turėtų būti įtrauktos zoonozinės kilmės pandemijos;

Apsauga ir atkūrimas

15. reiškia tvirtą paramą ES tikslams apsaugoti ne mažiau kaip 30 proc. ES jūrų ir sausumos teritorijų, be kita ko, įtraukiant įvairias buveines ir ekosistemas, kaip antai miškus, šlapynes, durpynus, pievas ir pakrančių ekosistemas, ir griežtai apsaugoti bent 10 proc. ES jūrų ir sausumos teritorijų, įskaitant visus likusius neliečiamus miškus ir sengires ir kitas gausiaangles ekosistemas; pabrėžia, kad šie tikslai turėtų būti privalomi ir valstybių narių įgyvendinami nacionaliniu lygmeniu, bendradarbiaujant su regioninėmis ir vietos valdžios institucijomis, vadovaujantis moksliskai pagrįstais kriterijais ir biologinės įvairovės poreikiais, atsižvelgiant į visų valstybių narių skirtumus, kaip antai dydį, natūralių gamtinių zonų dalį ir į regionines bei vietos aplinkybes;
16. pabrėžia, kad šios saugomos vietovės turėtų sudaryti ekologiniu požiūriu nuoseklų ir pavyzdinį esamų saugomų teritorijų tinklą; pabrėžia, kad, be saugomų teritorijų didinimo, taip pat turi būti užtikrinta saugomų teritorijų kokybė, be kita ko, užtikrinant pakankamą finansavimą ir įgyvendinant aiškius ir veiksmingus išsaugojimo planus, tinkamą valdymą, pakankamą stebėseną ir vertinimą ir veiksmingai užtikrinant susijusių teisės aktų įgyvendinimą;
17. primena, kad, remiantis IUCN nustatytais tarptautinėmis rekomendacijomis, bet kokios kategorijos saugomose teritorijose turėtų būti draudžiama vykdyti aplinkai kenkiančią pramonės veiklą ir infrastruktūros plėtrą²;
18. pabrėžia, kad turi būti nustatyta aiški griežtos apsaugos apibrėžtis; atkreipia dėmesį į 2020 m. spalio 16 d. Tarybos išvada dėl biologinės įvairovės, kurioje teigiama, kad aukštesnio lygio apsauga gali sudaryti sąlygas tam tikrai žmogaus veiklai, atitinkančiai saugomos teritorijos išsaugojimo tikslus, vykdyti; pabrėžia, kad žmogaus veikla, kuri yra suderinama su apsaugos tikslais arba netgi kuri daro teigiamą įtaką biologinei įvairovei, turi ir toliau būti leidžiama griežtai saugomose teritorijose; ragina Komisiją, bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, patikslinti, kokia žmogaus veikla galėtų būti leidžiama griežtą apsaugos statusą turinčiose teritorijose, kai ji iš esmės netrukdo natūraliems procesams ir yra suderinama su teritorijų ekologiniais reikalavimais, remiantis geriausiais turimais moksliniais duomenimis, atskirai vertinant kiekvieną konkretų atvejį;
19. pabrėžia, kad norint pasiekti 2030 m. Biologinės strategijos tikslus taip pat reikės užkirsti kelią ES jūrų ir sausumos teritorijų aplinkos blogėjimui; ragina imtis priemonių biologinės įvairovės nykimo už saugomų zonų ribų klausimui spręsti; pažymi, kad gamtos ir ekosistemų atkūrimas saugomose vietovėse nekompensuoja tolesnio kitų teritorijų biologinės įvairovės nykimo ekosistemų blogėjimo;

1 2020 m. lapkričio 11 d. pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl didelių tarpvalstybinio pobūdžio grėsmių sveikatai, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 1082/2013/ES (COM(2020)0727).

2 2016 m. rugsėjo 10 d. IUCN rekomendacija „Protected areas and other areas important for biodiversity in relation to environmentally damaging industrial activities and infrastructure development“ („Saugomos teritorijos ir kitos biologinės įvairovės požiūriu svarbios teritorijos vykdančios aplinkai kenksmingą pramonės veiklą ir plečiant infrastruktūrą“).

20. pabrėžia, jog svarbu, kad aplinkos išsaugojimo ir atkūrimo pastangas dėtų ir užjūrio šalys bei teritorijos;
21. mano, kad svarbu atsižvelgti į biogeografinius regionus ir laikytis vyriausybės lygmens požiūrio į saugomas teritorijas, pagal kurį valstybės narės vertintų finansinės paramos ir kompensuojamųjų priemonių poreikį nustatant saugomas teritorijas; pabrėžia, kad reikia įtraukti visus susijusius suinteresuotuosius subjektus, įskaitant žemės savininkus;
22. pabrėžia, kokios svarbios tinklo „Natura 2000“ miškų teritorijos išsaugant miškų biologinę įvairovę; vis dėlto pažymi, kad tokioms teritorijoms tvarkyti ir su jomis susijusių reikalavimų vykdymui užtikrinti reikia pakankamai finansinių išteklių;
23. pabrėžia, kad svarbu subalansuotai stiprinti darnų miškų valdymą siekiant užtikrinti gerą miškų ekosistemų būklę, atsparumą klimato kaitai ir ilgaamžiškumą ir išsaugoti daugiafunkcį miškų vaidmenį, be kita ko, išlaikant miškų biologinę įvairovę, taip pat siekiant darnaus vystymosi tikslų (DVT) ir įgyvendinant Europos žaliąjį kursą; pabrėžia genetinės įvairovės įtraukimo į sodinimo klausimus vertę, nes ji riboja kenkėjų protrūkių ir ligų plitimo riziką, taip pat riziką vietos rūšims;
24. primena, kad ES yra didžiausias koordinuojamas saugomų teritorijų tinklas pasaulyje;
25. atkreipia dėmesį į įsipareigojimą užtikrinti, kad iki 2030 m. visų saugomų geros būklės buveinių ir rūšių išsaugojimo tendencijos ir būklė neblogėtų, taip pat užtikrinti, kad valstybių narių lygmeniu ne mažiau kaip 30 proc. rūšių ir buveinių, kurių būklė šiuo metu yra prasta, pereitų į tą kategoriją arba būtų matyti tvirtos teigiamos tendencijos; vis dėlto mano, kad kaip galima greičiau turėtų būti pasiekta gera visų pagal Paukščių¹ ir Buveinių² direktyvas saugomų rūšių ir buveinių būklė; pabrėžia, kad pagal esamas direktyvas jau nustatytos pareigos užtikrinti, kad rūšys nenyktų; ragina Komisiją kartu su EAA nustatyti aiškų pagrindą, užtikrinti suderintą ir reguliarių ataskaitų teikimą ir panaikinti dabartinės nustatytų tendencijų metodikos spragas;
26. ragina valstybes nares gerinti savo tinklo „Natura 2000“ stebėsenos, įskaitant valdymo veiksmingumo stebėseną, sistemų kokybę ir visapusiškumą; pabrėžia specializuotą valdymo įstaigų ir teritorijų valdymo planų svarbą; pabrėžia, kad, remiantis EAA informaciniu pranešimu³, vykdytojai nepakankamai žino ir supranta galiojančius valdymo veiksmingumo standartus; ragina Komisiją ir valstybes nares tikslingiau stiprinti pajėgumus ir teikti geresnes gaires dėl valdymo veiksmingumo vertinant ir tobulinant tinklo „Natura 2000“ valdymą, be kita ko, vadovaujantis pasauliniais saugomų teritorijų valdymo veiksmingumo vertinimo standartais, pvz., IUCN žaliuoju saugomų ir išsaugotų teritorijų sąrašu; taip pat ragina Komisiją atnaujinti tinklo „Natura 2000“ pritaikomojo valdymo gaires, kuriose būtų atsižvelgiama į galimą klimato kaitos poveikį rūšims ir ekosistemoms;
27. ragina valstybes nares tinkamomis išsaugojimo priemonėmis apsaugoti laukinių rūšių

¹ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7),

² 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

³ EAA informacinis pranešimas „Management effectiveness in the EU’s Natura 2000 network of protected areas“ („ES saugomų teritorijų tinklo „Natura 2000“ valdymo veiksmingumas“).

genetinę įvairovę;

28. apgailestauja, kad valstybės narės nepasiekė geros jūrų vandenių aplinkos būklės iki 2020 m. tikslo, kaip nurodyta Jūrų strategijos pagrindų direktyvoje; ragina Komisiją sustiprinti saugomų jūrų teritorijų tinklą užtikrinant geresnį junglumą, patikimesnį valdymą, geresnę žemėtvarką ir sistemingai atliekant vertinimus ir užtikrinant įgyvendinimą;
29. reiškia susirūpinimą dėl gėlo vandens ekosistemų ir rūšių padėties; pabrėžia, kad nuo 1970 iki 2016 m. jų Europoje sumažėjo daugiau nei bet kurioje kitoje pasaulio vietoje – 93 proc.¹;
30. pabrėžia, kad didžioji dalis sausumos biologinės įvairovės randama miškų vietovėse; pažymi, kad keletas miškų tipų išsaugojimo būklė šiek tiek pagerėjo², tačiau į ES gamtos teisės aktus įtrauktų miškų buveinių ir rūšių išsaugojimo būklės pažangos beveik nematyti³; pabrėžia, kad nuo 2011 m. iki 2020 m. beveik trečdalis ES miškų išsaugojimo būklė buvo įvertinta kaip bloga (31 proc.), o daugiau kaip pusės jų įvertinta kaip prasta (54 proc.)⁴;
31. atkreipia dėmesį į prastą Europos miškų būklę; pabrėžia, kad tam tikruose biogeografiniuose regionuose vos 5 proc. I priede nurodytų miško buveinių išsaugojimo būklė yra gera⁵; pabrėžia, jog pagal Biologinės įvairovės strategiją valstybės narės turi užtikrinti, kad visų saugomų buveinių ir rūšių išsaugojimo tendencijos ir būklė neblogėtų; atkreipia dėmesį į tai, kad daugumoje biogeografinių regionų, kuriuose esančių ekosistemų išsaugojimo būklė prasta, ji ir toliau sparčiai blogėja⁶;
32. susirūpinęs atkreipia dėmesį į tai, kad pranešama apie didelį nykstančių miško rūšių ir buveinių skaičių; primena, kad Europos laukinėje gamtoje penkios miško medžių rūšys yra išnykusios, 42 miško medžių rūšys yra sparčiai nykstančios ir 107 miško medžių rūšys yra nykstančios;
33. mano, kad svarbu skubiai užtikrinti griežtą visų likusių neliečiamų miškų ir sengirių apsaugą; pabrėžia, kad miškų saugojimo būdas, kai natūraliems miškams leidžiama senti, yra pagrindinis sengirių ploto didėjimą užtikrinantis veiksnys; palankiai vertina vykstančius dalyvaujamuosius neliečiamų miškų ir sengirių apibrėžimo, kartografavimo ir stebėsenos procesus;
34. pabrėžia, kad miškai, ypač neliesti miškai, yra ypač svarbūs saugant biologinę įvairovę, ir ragina juos apsaugoti; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares į būsimą ES miškų strategiją įtraukti sengirių apibrėžtį, kurią turėtų parengti

¹ 2020 m. liepos 28 d. Pasaulio žuvų migracijos fondo pranešimas spaudai „Massive decline in migratory freshwater fish populations could threaten livelihoods of millions, warns new report“.

² „Gamtos padėtis ES. 2013–2018 m. ataskaitų pagal gamtos direktyvas rezultatai“.

³ 2015 m. spalio 2 d. Komisijos ataskaita „ES biologinės įvairovės strategijos iki 2020 m. laikotarpio vidurio peržiūra“ (COM(2015)0478).

⁴ „Gamtos padėtis ES. 2013–2018 m. ataskaitų pagal gamtos direktyvas rezultatai“.

⁵ Borealinis biogeografinis regionas, kuriame 4,84 proc. buveinių yra geros būklės, ir atlantinis biogeografinis regionas, kuriame 4,94 proc. buveinių yra geros būklės, remiantis 2013–2018 m. duomenimis,

⁶ (2019 m.) pateiktais pagal Buveinių direktyvos 17 straipsnį.

Miškininkystės nuolatinis komitetas;

35. ragina valstybes nares tobulinti nacionalinės teisės aktus, kad būtų sustiprinta apsauga nuo neteisėtos medienos ruošos; ragina Komisiją ir valstybes nares suderinti turimus duomenis ir panaikinti spragas, susijusias su neliečiamų miškų ir sengirių vietos nustatymu, atgaline data nuo 2020 m. sukurti visų galimų vietovių, atitinkančių sengirių ir neliečiamų miškų kriterijus, duomenų bazę, ir nustatyti laikiną visų atitinkamų vietovių medienos ruošos moratoriumą, siekiant užkirsti kelią sąmoningam jų kirtimui ir nedelsiant teisėtai užtikrinti patvirtintų vietovių neintervencinį statusą;
36. itin palankiai vertina įsipareigojimą parengti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl ES gamtos atkūrimo plano, kuris apimtų teisiškai privalomus atkūrimo tikslus, ir pakartoja savo raginimą siekti tikslo atkurti ne mažiau kaip 30 proc. ES sausumos ir jūrų teritorijų¹; šį uždavinį turėtų visapusiškai įgyvendinti kiekviena valstybė narė savo teritorijoje tiek saugomose vietovėse, tiek už jų ribų, atsižvelgdama į biologinės įvairovės ir ekosistemos poreikius, kurie atspindėtų valstybių ypatumus; pabrėžia, kad atkūrimo tikslai turėtų būti grindžiami galiojančiais ES teisės aktais ir kad atkūrimo pastangos turėtų kiek įmanoma labiau remti natūralų atsinaujinimą;
37. mano, kad, be bendro atkūrimo tikslo, pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl ES gamtos atkūrimo plano ES ir valstybių narių lygmeniu turėtų būti nustatyti konkrečiai su ekosistema, buveinėmis ir rūšimis susiję tikslai atsižvelgiant į jų ekosistemas, ypač daug dėmesio skiriant ekosistemoms dėl dvejetainio jų paskirties atkuriant biologinę įvairovę ir švelninant klimato kaitą bei prie jos prisitaikant; pabrėžia, kad į šią priemonę turėtų būti įtraukti miškai, pievos, šlapynės, raistai, apdulkiniojai, laisvai tekančios upės, pakrančių vietovės ir jūrų ekosistemos; pabrėžia, kad užbaigus atkūrimo etapą neturėtų likti sąlygų jokiam ekosistemų būklės blogėjimui; mano, kad pažanga siekiant atkūrimo tikslų turi būti reguliariai vertinama tiek valstybių narių, tiek ES lygmenimis, be kita ko, naudojant tarpinius tikslus siekiant 2030 m. tikslų;
38. pabrėžia, kad siekiant sustiprinti biologinės įvairovės atkūrimo įsipareigojimus reikia nustatyti paskatų ir dalyvaujamojo pobūdžio procedūrų sistemą;
39. tvirtai pabrėžia, kaip svarbu gamtos atkūrimo tikslus visapusiškai integruoti į kitą susijusią ES politiką ir strategijas; primena savo raginimą nustatyti privalomus miškų atkūrimo tikslus², įskaitant tikslą padidinti ir atkurti miškų junglumą; reikalauja į gamtos atkūrimo planą įtraukti tikslą ES atkurti sąlygas tekėti ne mažiau kaip 25 000 km upių, panaikinant kliūtis ir atkuriant užliejamąsias lygumas;
40. labai apgailestauja dėl to, kad sumažėjo apdulkiniojų, nes jie yra pagrindinis aplinkos gerovės rodiklis; pabrėžia, kad toks mažėjimas reiškia ne tik biologinės įvairovės nykimą, bet ir grėsmę aprūpinimui maistu; pakartoja savo rezoliucijoje dėl ES iniciatyvos dėl apdulkiniojų išreikštą nuomonę ir ragina nedelsiant persvarstyti šią iniciatyvą; pabrėžia, kad persvarstyta iniciatyva turėtų apimti ES lygmens apdulkiniojų stebėsenos strategiją ir patikimas priemones, aiškius, per nustatytą laiką pasiekinius tikslus, rodiklius, įskaitant poveikio rodiklius, ir būtiną pajėgumų stiprinimą;

¹ Rezoliucija dėl 15-osios Biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencijos susitikimo (COP 15).

² Rezoliucija dėl ES vaidmens apsaugant ir atkuriant pasaulio miškus.

41. primena savo 2019 m. spalio 23 d. pareikštą prieštaravimą dėl augalų apsaugos produktų poveikio naminėms bitėms vertinimo ¹, ir apgailestauja, kad valstybės narės oficialiai nepatvirtino EFSA gairių dėl bičių dokumento; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad EFSA gairių dėl bičių dokumento peržiūra ir būsimais įgyvendinimo aktais būtų užtikrinta bent jau to paties lygio apsauga kaip buvo nustatyta 2013 m., atsižvelgiama tiek į ūmų ir lėtinį toksiškumą, tiek į lervų toksiškumą, taip pat įtraukiant laukinius apdulintojus; pabrėžia, kad reikia užtikrinti didesnę peržiūros proceso skaidrumą; pažymi, kad EFSA kuria savo modeliavimo sistemą „ApisRAM“, kuri, tikimasi, labiau atitiks naminių bičių biologiją nei „BeeHAVE“ ir kad dėl jos kils mažiau interesų konfliktų;
42. pabrėžia didelės įvairovės kraštovaizdžio elementų žemės ūkio teritorijose svarbą dėl jų teikiamos naudos biologinei įvairovei ir apdulintojų apsaugai ir atkūrimui, taip pat bitininkų vaidmeni; pabrėžia, kad žaliųjų erdvių miestuose didinimas taip pat gali padėti siekti šių tikslų; ragina valstybes nares į savo strateginių planų projektus įtraukti priemones, skirtas įvairioms apdulintojų grupėms;

Biologinės įvairovės nykimo veiksniai

43. pabrėžia, kad imantis su 2030 m. Biologinės įvairovės strategija susijusių veiksmų būtina tinkamai kovoti su visais penkiais pagrindiniais tiesioginiais veiksniais, lemiančiais pokyčius gamtoje: žemės ir jūros naudojimo pokyčiais, tiesioginiu organizmų naudojimu, klimato kaita, tarša ir invazinėmis svetimomis rūšimis; pabrėžia, kad taip pat reikėtų šalinti pagrindines pokyčių priežastis arba netiesioginius veiksnius, pvz., netvarius gamybos ir vartojimo modelius, gyventojų dinamiką, prekybą, technologines inovacijas ir valdymo modelius;

Žemės ir jūros naudojimo pokyčiai

44. pabrėžia, kad dirvožemio biologinė įvairovė teikia būtinas ekosistemines paslaugas ir švelnina klimato kaitą, taigi ji yra vienas iš svarbiausių sausumos anglies dioksido absorbento elementų; susirūpinęs pažymi, kad intensyvėja dirvožemio degradacija ir trūksta konkrečių šios srities ES teisės aktų; pripažįsta, kad įvairiuose teisės aktuose esama nuostatų, kuriomis netiesiogiai prisidedama prie dirvožemio apsaugos, tačiau mano, kad dėl to dirvožemio apsauga ES yra tik dalinė, o valdymas itin suskaidytas; todėl ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl bendros dirvožemio apsaugos, visapusiškai laikantis subsidarumo principo, kad būtų užtikrinta dirvožemio apsauga ir tvarus naudojimas, ir dėl veiksmingo tos apsaugos integravimo į visą susijusią ES politiką;
45. pabrėžia, kad ši bendra sistema turėtų apimti pagrindines dirvožemiui kylančias grėsmes, įskaitant dirvožemio biologinės įvairovės nykimą, organinių medžiagų praradimą, užterštumą, druskėjimą, rūgštėjimą, dykumėjimą, eroziją ir sandarinimą; pabrėžia, kad į šią sistemą reikia įtraukti bendras apibrėžtis, aiškius tikslus ir stebėsenos sistemą; taip pat palankiai vertina tai, kad nustatomas konkretus su užterštumo šalinimu susijęs tikslas;
46. pabrėžia, kad geros būklės dirvožemis, įskaitant jo derlingumą ir struktūrą, yra itin

¹ 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos reglamento, kuriuo dėl augalų apsaugos produktų poveikio naminėms bitėms vertinimo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 546/2011, projekto (Priimti tekstai, P9_TA(2019)0041).

svarbus žemės ūkio sektoriui; atkreipia dėmesį į neigiamą poveikį, kurį, be kita ko, dirvožemiui daro netvarus ūkininkavimas ir miškininkystė, žemės naudojimo paskirties keitimas, statybų veikla, sandarinimas ir pramonės išmetami teršalai; pabrėžia, kad turėtų būti diegiami mažiau dirvožemiui žalingi medienos ruošos ir žemės ūkio metodai;

47. ragina Komisiją persvarstyti Direktyvą 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų¹ ir Direktyvą 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo², siekiant geriau spręsti dirvožemio degradacijos, kurią lemia pramonės ir kasybos veikla, problemą; primena savo raginimą nustatyti tikslą iškastą dirvožemį naudoti medžiagoms gauti³;
48. remdamasis atsargumo principu ir principu, kad reikėtų imtis prevencinių veiksmų, atsižvelgdamas į hidraulinio ardymo keliamą riziką siekiant išgauti netradicinius angliavandenilius ir neigiamą jo poveikį klimatui, aplinkai ir biologinei įvairovei, primygtinai ragina valstybes nares neišduoti leidimų jokioms naujoms hidraulinio ardymo operacijoms ES ir sustabdyti visas jau vykdomas operacijas;
49. primena, kad pagal Jungtinių Tautų konvenciją dėl kovos su dykumėjimu (UNCCD) ES yra įsipareigojusi iki 2030 m. pasiekti žemės būklės neblogėjimo tikslą⁴, tačiau nepanašu, jog jis bus pasiektas, kaip nurodyta EAR specialiojoje ataskaitoje⁵; apgailestauja, kad, nepaisant dykumėjimo keliamos grėsmės biologinei įvairovei, dirvožemio derlingumui, natūraliam žemės atsparumui, maisto gamybai ir vandens kokybei ir nepaisant to, kad 13 valstybių narių pagal UNCCD paskelbė, jog jas paveikė dykumėjimas, Komisija veiksmingai nesprenžia šio klausimo; todėl ragina Komisiją didinti savo užmojus ir nedelsiant pateikti ES lygmens strategiją dėl dykumėjimo ir žemės degradacijos;
50. pažymi, kad ES urbanizacijos ir laisvalaikio veikla sudaro 13 proc. visų apskritai gamtai daromo spaudimo atvejų ir 48 proc. visų jūroms daromo spaudimo atvejų⁶; pabrėžia, kad žaliosios miestų zonos ir žalioji infrastruktūra gali teikti ekosistemines paslaugas, kuriomis remiama biologinė įvairovė ir prisidedama prie gyventojų fizinės ir psichinės gerovės;
51. remia Komisijos ketinimą sukurti ES miestų žalinimo platformą; ragina Komisiją nustatyti konkrečius plataus užmojo privalomus tikslus dėl miestų biologinės įvairovės, gamtos procesais pagrįstų sprendimų ir ekosisteminių metodų, taip pat žaliosios infrastruktūros, kurie būtų naudingi tiek žmonėms, tiek laukinei gamtai, ir padėtų siekti bendrų biologinės įvairovės tikslų; pabrėžia, kad reikia įtraukti priemones, pvz.,

¹ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

² 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2004/35/EB - Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas (OL L 102, 2006 4 11, p. 15).

³ 2021 m. vasario 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl naujo žiedinės ekonomikos veiksmų plano (Priimti tekstai, P9_TA(2021)0040).

⁴ UNCCD konvencijos šalys žemės būklės neblogėjimą apibrėžė kaip: būklę, kai žemės išteklių kiekis ir kokybė, būtini ekosisteminiams funkcijoms ir paslaugoms palaikyti ir aprūpinimui maistu didinti, išlieka stabilūs arba didėja nurodytais laiko ir vietos mastais ir ekosistemose.

⁵ 2018 m. gruodžio 18 d. EAR specialioji ataskaita „Kova su dykumėjimu ES: didėjanti grėsmė, kuriai sumažinti reikia imtis daugiau veiksmų“.

⁶ „Gamtos padėtis ES. 2013–2018 m. ataskaitų pagal gamtos direktyvas rezultatai“.

mažiausią nustatytą apželdintų stogų dalį naujuose pastatuose, remti ūkininkavimą miestuose, įskaitant vaismedžių auginimą, kai tinkama, užtikrinti, kad nebūtų naudojami cheminiai pesticidai, mažinti trąšų naudojimą ES miestų žaliosiose zonose ir didinti žaliųjų erdvių skaičių atsižvelgiant į gyventojų skaičių, kartu sprendžiant nelygybės galimybių naudotis žaliosiomis erdvėmis problemą; taip pat ragina Komisiją ir valstybes nares išplėsti sausumos ir jūrų ekologinių koridorių miestų teritorijose, be kita ko, plėtoti transeuropinį žaliosios infrastruktūros tinklą (TEN-G), kuris būtų sujungtas su transeuropiniu gamtiniu tinklu (TEN-N);

Tiesioginis organizmų naudojimas

52. reiškia tvirtą paramą 2030 m. tikslui užtikrinti, kad ne mažiau kaip 25 proc. žemės ūkio paskirties žemės būtų vykdomas ekologinis ūkininkavimas ir kad ši dalis vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu būtų didinama; taip pat ypač palankiai vertina tikslą užtikrinti, kad bent 10 proc. žemės ūkio paskirties žemės pasižymėtų didelės įvairovės kraštovaizdžio savybėmis; šis tikslas turėtų būti įgyvendinamas tinkamu lygmeniu, kad būtų užtikrinami ekologiniai buveinių ryšiai dirbamos žemės kraštovaizdžio plotuose ir tarp jų; pabrėžia, kad abu tikslai turėtų būti įtraukti į ES teisės aktus ir įgyvendinami visose valstybėse narėse, taip pat ir vykdant bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) strateginius planus;
53. labai susirūpinęs pažymi, kad, kaip nurodyta EAR ataskaitoje dėl Biologinės įvairovės žemės ūkio paskirties žemėje, per daugelį metų nuolat mažėjo ES ūkiuose auginamų rūšių skaičius ir įvairovė; apgailestauja dėl to, kad 2020 m. ES biologinės įvairovės strategijoje nebuvo nustatyti išmatuojami žemės ūkio tikslai ir veiksmai, todėl buvo sunku įvertinti pažangą; primena, kad BŽŪP išlaidų, susijusių su biologine įvairove, stebėjimas buvo nepatikimas ir kad trūksta ES politikos ir strategijų koordinavimo, o viena iš to pasekmių yra ta, kad jomis nesprendžiama genetinės įvairovės mažėjimo problema¹; ragina Komisiją vadovautis EAR rekomendacijomis dėl biologinės įvairovės žemės ūkio paskirties žemėje ir remtis patirtimi, įgyta įgyvendinant 2030 m. biologinės įvairovės strategiją²;
54. pabrėžia, kad biologinė įvairovė labai svarbi siekiant užtikrinti aprūpinimą maistu ES; pabrėžia svarbų ES žemės ūkio sektoriaus vaidmenį gaminant sveikus, saugius ir įperkamus maisto produktus; pabrėžia, kad ūkininkai atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant šios strategijos sėkmę ir kad ši strategija turėtų būti suderinta su strategijos „Nuo ūkio iki stalo“ priemonėmis, tikslais ir uždaviniais;
55. mano, kad būtina pertvarkyti ES žemės ūkį, kad jis taptų tvarus ir kad būtų užtikrinti aukšti gyvūnų gerovės standartai, atitinkantys ekologines ir su klimatu susijusias permainas, kuo mažiau naudojant iškastines ir chemines medžiagas bei gydymą antibiotikais; pabrėžia, kad žemės ūkis turėtų prisidėti prie biologinės įvairovės saugojimo ir atkūrimo;
56. mano, kad atsižvelgiant į galimą socialinį ir ekonominį poveikį ūkininkams būtina skirti paramą, įskaitant ekonominę paramą, ir mokymus, susijusius su perėjimu prie tvarių žemės ūkio sistemų, siekiant skatinti agroekologinę ir kitokią novatorišką tvarią praktiką; todėl pabrėžia, kad svarbu užtikrinti aiškiai apibrėžtą ir pakankamą finansinę

¹ 2020 m. birželio 5 d. EAR specialioji ataskaita „Biologinė įvairovė žemės ūkio paskirties žemėje. BŽŪP indėlis nesustabdė padėties blogėjimo“.

² Ten pat.

paramą, be kita ko, pagal daugiamečę finansinę programą, siekiant padėti pasiekti šiuos tikslus, ir atsižvelgdamas į tai ragina valstybes nares šiais tikslais naudoti BŽŪP strateginius planus ir jos žalinimo išmokas, kartu rengiant abiem pusėms naudingus biologinės įvairovės apsaugos sprendimus;

57. ragina Komisiją parengti strategiją, pagal kurią būtų remiamos vietos vertės grandinės siekiant siūlomų tikslų, ir pabrėžia, kad smulkioms žemės ūkio įmonėms reikia skirti konkrečią paramą, kad jos galėtų prisidėti prie strategijos įgyvendinimo;
58. palankiai vertina tai, kad ekologinis ūkininkavimas pripažįstamas kaip yra vienas iš svarbiausių veiksnių ES pereinant prie tvaresnių maisto sistemų, visų pirma biologinės įvairovės aspektu, ir siekiant viešosios politikos tikslų, susijusių su ekonomine plėtra, užimtumu kaime, aplinkos apsauga ir kovos su klimato kaita veiksmais; pabrėžia, koks svarbus Europos ekologinio ūkininkavimo veiksmų planas didinant ekologinio ūkininkavimo praktikos taikymą;
59. pabrėžia, kad plėtojant ekologišką maisto gamybą turi būti vykdomi rinka pagrįsti tiekimo grandinės pokyčiai ir priemonės, kuriais būtų skatinama ekologiškų maisto produktų paklausa, be kita ko, vykdant viešąjį pirkimą ir taikant įvairias skatinimo priemones, mokslinius tyrimus, inovacijas, mokymą ir mokslinių žinių perdavimą, siekiant remti ekologiškų produktų rinkos stabilumą ir teisingą atlygį ūkininkams bei skatinti priemones, kuriomis remiami ekologiniu ūkininkavimu užsiimančys jaunieji ūkininkai; pabrėžia, kad reikia plėtoti visą ekologiško maisto grandinę, kad būtų galima vietos mastu perdirbti ir paskirstyti ES ekologiškus produktus;
60. pažymi, kad valstybės narės skirtingai prisidės prie šių Sąjungos masto tikslų, atsižvelgdamos į savo ekologiško sektoriaus išsivystymo lygį, todėl ragina apibrėžti nacionalinius tikslus; pabrėžia, kad šie tikslai nebus pasiekti be stiprios finansinės paramos, tvirtų mokymo programų ir konsultavimo paslaugų; ragina valstybes nares atitinkamai formuoti savo BŽŪP strateginius planus ir ragina Komisiją užtikrinti, kad šiais strateginiais planais būtų pasiektas tikslas;
61. primena, kad svarbu skatinti kolektyvinį požiūrį, pasinaudojant jo didinamuoju poveikiu, siekiant skatinti veiksmus pagal Biologinės įvairovės strategiją, ir ragina Komisiją skatinti bei remti asociacines įmones, tokias kaip žemės ūkio ir maisto kooperatyvai, įgyvendinant priemones, kuriomis siekiama kolektyviai apsaugoti biologinę įvairovę;
62. pabrėžia, kad BŽŪP kartu su kitomis Europos žaliojo kurso politikos kryptimis turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį apsaugant ir skatinant žemės ūkio paskirties žemės biologinę įvairovę; apgailestauja dėl to, kad BŽŪP nėra veiksminga siekiant sustabdyti dešimtmečius trunkantį biologinės įvairovės nykimą; primena, kad žemės ūkio našumas ir atsparumas priklauso nuo biologinės įvairovės – ji yra itin svarbi siekiant užtikrinti ilgalaikį mūsų maisto sistemų ir aprūpinimo maistu tvarumą ir atsparumą; mano, kad nedideli pokyčiai įgyvendinant įvairias BŽŪP reformas nebuvo stiprus ženklas ūkininkams keisti savo praktiką, ir mano, kad būtinas didelis pokytis, remiantis klimato ir biologinės įvairovės krizių patirtimi ir jų prognozėmis;
63. pakartoja, kad BŽŪP turėtų visiškai derėti su padidinto užmojo ES klimato srities ir biologinės įvairovės tikslais; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares panaudoti BŽŪP strateginius planus tam, kad būtų įgyvendinti Biologinės įvairovės strategijos iki 2030 m. ir strategijos „Nuo ūkio iki stalo“ tikslai, įskaitant tolesnį biologinei įvairovei

palankių ir agroekologinių metodų integravimą, ir primygtinai ragina valstybes nares, kai jos nustato paramos sąlygų standartus, nustatyti plataus užmojo bazinius tvarumo ir biologinės įvairovės kriterijus ir užtikrinti plataus užmojo ir spartų priemonių, visų pirma ekologinių programų ir agrarinės aplinkosaugos ir klimato priemonių, rengimą ir įgyvendinimą; pabrėžia, kad atkūrimui turėtų būti skirta pakankamai finansinių išteklių; ragina valstybes nares šiuo tikslu remtis Komisijos rekomendacijomis;

64. ragina valstybes nares parengti būtinas priemones, susijusias su didelės įvairovės kraštovaizdžio elementais, visų pirma pagal savo BŽŪP strateginius planus, pavyzdžiui, dėl gyvatvorių arba apsauginių juostų, kuriomis taip pat turėtų būti siekiama skatinti buveinių tarpusavio sąsajas ekologijos požiūriu ir žaliųjų koridorių kūrimą;
65. pabrėžia, kad reikia stiprinti BŽŪP stebėsenos sistemą, be kita ko, parengti patikimesnius jos poveikio vertinimo rodiklius; ragina Komisiją, patvirtinus nacionalinius strateginius planus, atlikti nepriklausomą jų bendro tikėtino poveikio vertinimą; ragina Komisiją tais atvejais, kai atlikus šią analizę manoma, kad nepakanka pastangų siekiant Europos žaliojo kurso tikslų, imtis atitinkamų veiksmų, pavyzdžiui, prašyti valstybių narių iš dalies pakeisti savo strateginius planus arba persvarstyti Reglamentą dėl BŽŪP strateginių planų atliekant laikotarpio vidurio peržiūrą;
66. pabrėžia subalansuotos mitybos svarbą; mano, kad Komisija ir valstybės narės turėtų sudaryti palankesnes sąlygas pereiti prie sveikos ir subalansuotos mitybos, kartu nustatant tinkamas priemones, skirtas padėti ūkininkams pereinamuoju laikotarpiu, tinkamai atsižvelgiant į poreikį užtikrinti ES ūkių ekonominį tvarumą;
67. apgailestauja, kad žemės ūkio gamyba ir vartojimas vis labiau koncentruojasi į ribotą žemės ūkio augalų grupę ir ribotas jų rūšis ir genotipus; pabrėžia, kad, siekiant skatinti žemės ūkio ekosistemų įvairovę ir išsaugoti vietos genetinius išteklius, būtina didinti ir išsaugoti genetinę įvairovę natūraliomis priemonėmis, ypač kaip sprendimų saugyklą, padėsiančią įveikti aplinkos ir klimato iššūkius; pabrėžia, kad svarbu naudoti vietines veisles ir rūšis, nes jos yra tinkamiausios vietos ekosistemai;
68. ragina Komisiją įvertinti, ar plėtojant gamtinio kapitalo apskaitos praktiką būtų galima apriboti ir racionalizuoti išteklių naudojimą bei poveikį ekosistemoms ir taip prisidėti prie biologinės įvairovės nykimo sustabdymo; tačiau abejoja, ar įmanoma tiksliai kiekybiškai įvertinti gamtinio kapitalo vertę, ir pabrėžia, kad gamta turi savąją vertę; atsižvelgdamas į tai ragina Komisiją pateikti daugiau informacijos apie galimą tarptautinę gamtinio kapitalo apskaitos iniciatyvą;
69. ragina valstybes nares savo BŽŪP strateginiuose planuose parengti reikiamas priemones, kuriomis būtų skatinama kurti didelės įvairovės kraštovaizdžio elementus, siekiant, kad bent 10 proc. teritorijos užimtų didelės įvairovės plotai, naudingi biologinei įvairovei, pvz., gyvatvorės, apsauginės juostos, plotai, kuriuose nenaudojamos cheminės medžiagos, ir laikini pūdymai bei ekstensyviosios žemdirbystės plotai, ilguoju laikotarpiu skirti biologinei įvairovei, taip pat būtų skatinama kurti jungtis tarp buveinių ir žaliuosius koridorius, siekiant kuo labiau padidinti galimybes biologinei įvairovei;
70. pažymi, kad kailių gamyba, dėl kurios tūkstančiai neprijaukintų panašaus genotipo gyvūnų laikomi izoliuotai, arti vienas kito lėtinio streso sąlygomis, gali smarkiai pakenkti gyvūnų gerovei ir padidinti jų sergamumą infekcinėmis ligomis, įskaitant zoonozes, kaip nutiko audinių atveju per COVID-19 krizę;

71. apgailestauja dėl to, kad nebuvo įgyvendintas ES įsipareigojimas iki 2020 m. visapusiškai taikyti didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio lygį, kuris buvo vienas iš svarbiausių bendros žuvininkystės politikos (BŽP) tikslų; pabrėžia, kad turi būti atkurtas toks žuvų populiacijų lygis, kad būtų užtikrintas didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio lygis, sykiu laikantis atsargumo principo ir užtikrinant, kad populiacijos amžiaus ir dydžio pasiskirstymas rodytų gerą išteklių būklę; ragina Komisiją ir valstybes nares įsipareigoti visiškai atkurti didžiausio galimo tausios žvejybos lygio nesiekiančias jūrų buveines ir žuvų išteklius, nedelsiant pradėdant taikyti ekosistemomis grindžiamą požiūrį į žuvininkystės valdymą, gerinti selektyvumą ir netikslinių rūšių išlikimą ir vadovaujantis šiuo požiūriu mažinti žvejybos poveikį jūrų ekosistemoms, be kita ko, ribojant praktiką ir naudojimą, kurie daro neigiamą poveikį;
72. taip pat primena, kad pagal naująjį Techninių priemonių reglamentą¹ Komisija iki 2020 m. gruodžio 31 d. turi pateikti Parlamentui ir Tarybai ataskaitą ir kad tais atvejais, kai yra įrodymų, jog tikslai ir uždaviniai nebuvo pasiekti, Komisija gali pasiūlyti priemonių;
73. ragina Komisiją pristatyti plataus užmojo jūrų ekosistemos apsaugos ir žuvininkystės išteklių išsaugojimo veiksmų planą ir taip spręsti vandenynų būklės blogėjimo, vandenynų eutrofikacijos ir rūgštėjimo klausimus; mano, kad turėtų būti priimtos visos priemonės, įskaitant teisės aktus, siekiant sumažinti galimą neigiamą ekonominės ir kitos veiklos poveikį jūrų buveinėms;
74. pabrėžia, kad svarbu nustatyti žuvų išteklių atkūrimo teritorijas (arba uždraustas veiklos zonas), kad būtų galima atkurti laukines žuvų populiacijas, be kita ko, jauniklių augimo vietose ir nerštavietėse; pabrėžia, kad zonose, kuriose draudžiama veikla, svarbu uždrausti bet kokią žvejybą ir kitą gavybos veiklą;
75. labai pritaria tikslui visiškai netoleruoti NNN žvejybos; pažymi, kad NNN žvejyba daro itin neigiamą poveikį išteklių būklei, jūrų ekosistemoms, biologinei įvairovei ir Europos žvejų konkurencingumui; atsižvelgdamas į tai ragina užtikrinti didesnę ES prekybos ir žuvininkystės politikos nuoseklumą siekiant užtikrinti veiksmingą kovą su NNN žvejyba;
76. ragina Komisiją laikytis tikro ekosisteminio požiūrio į visus jūrų biologinės įvairovės nykimo veiksnius, kuriuo būtų atsižvelgiama ne tik į žvejybos poveikį ištekliams, biologinei įvairovei ir jūrų ekosistemoms, bet ir į kitus veiksnius, pavyzdžiui, taršą, klimato kaitą, laivybą, pakrančių ir šalia esančių regionų išnaudojimą, be kita ko, atliekant visos žvejybos veiklos ir kitos jūrinės veiklos poveikio ekosistemoms vertinimą, atsižvelgiant į ekosistemų galimybes prisidėti prie klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos, taip pat prie aukų ir plėšrūnų sąveikos;
77. prašo Komisijos ir valstybių narių imtis priemonių, kuriomis, remiantis geriausiais turimais moksliniais duomenimis, būtų skatinama kurti ir įgyvendinti didesnę žuvų gerovę užtikrinančius gaudymo, iškrovimo ir skerdimo metodus;
78. mano, jog svarbu užtikrinti, kad žuvininkystės praktika būtų tvari ir paremta aukštais žuvų gerovės standartais; mano, kad akvakultūros gamyba turėtų būti grindžiama

¹ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1241 dėl žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir jūrų ekosistemų apsaugos taikant technines priemones (OL L 198, 2019 7 25, p. 105).

tvariais gamybos metodais, tokiais kaip ekstensyvieji metodai ir dumblių, dvigeldžių moliuskų ir tvenkinių žuvų sistemų naudojimas bei lagūnų akvakultūra, kurie gali teikti svarbias ekosistemines funkcijas ir paslaugas, įskaitant šlapynių buveinių išsaugojimą, ir sumažinti ištekliams bei biologinei įvairovei daromą spaudimą, be to, taikant šiuos metodus išmetama mažiau anglies dioksido ir aprūpinama maistu; reiškia susirūpinimą dėl tokios žuvų žvejybos, kurios vienintelis tikslas – ūkiuose auginamų plėšriųjų žuvų šėrimas, ir mano, kad tokios žvejybos praktikos reiktų palaiapsniui atsisakyti ir ją pakeisti tvariomis alternatyvomis; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad su akvakultūra susijusios administracinės procedūros būtų aiškios ir visiškai įgyvendinamos; ragina Komisiją, jei reikia, atnaujinti savo gaires dėl akvakultūros ir „Natura 2000“ teritorijų;

79. susirūpinęs pažymi, kad ES vandenų pakrančių jūros dugnei ir toliau daroma didelio masto fizinė žala, visų pirma dėl žvejybos dugniniais tralais¹, kurią FAO įvertino kaip labiausiai prisidedančią prie metinio į jūrą išmetamo priegaudos kiekio ir kad ji gali daryti labai žalingą poveikį jūros dugnei, priklausomai nuo žvejybos metodo ir žvejybos teritorijų ypatumų²; primena, kad žvejyba dugniniais tralais yra vienas iš labiausiai paplitusių žvejybos įrankių ES³; primena galiojantį reikalavimą nutraukti žvejybą su dugną liečiančiais įrankiais giliau nei 400 m teritorijose, kuriose yra arba gali būti pažeidžiamų jūrų ekosistemų; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti visišką ir veiksmingą Reglamento (ES) 2016/2336⁴ įgyvendinimą, įskaitant tai, kiek jis susijęs su povandeniniais kalnais; taip pat ragina Komisiją, vadovaujantis laimikio ribojimo Viduržemio jūroje taisykle⁵, apriboti, kai tai būtina siekiant apsaugoti pakrančių ekosistemas, dugninių tralų naudojimą ir kitose pakrančių teritorijose, be kita ko, būsimame žvejybos išteklių išsaugojimo ir jūrų ekosistemų apsaugos veiksmų plane, kad būtų užtikrinta tvariausia ir mažiausiai kenkianti praktika;
80. pabrėžia, kad žuvininkystės valdymo planuose turėtų būti atsižvelgiama į mokslinių tyrimų, kuriuose analizuojamas įvairių žvejybos būdų poveikis rūšims, buveinėms, vandenynų biologinei įvairovei ir jūrų aplinkai, rezultatus ir į juos turėtų būti atsižvelgiama šalinant nustatytą neigiamą poveikį, be kita ko, ribojant jų naudojimą arba diegiant naujus technologinius klimato kaitos švelninimo sprendimus; taip pat pabrėžia, kad pažeidžiamų rūšių priegauda turėtų būti sustabdyta arba sumažinta tiek, kad jos galėtų visiškai atsikurti, taip pat turėtų būti kuo labiau sumažinta jūros dugnei daroma žala;
81. ragina Komisiją parengti supertralerių apibrėžtį ir svarstyti priemones, kuriomis ribojama jų veikla ES vandenyse, visų pirma uždraudžiant jiems vykdyti veiklą

¹ EAA ataskaita „Marine messages II“ („II-asis pranešimas apie jūrų būklę“), p. 34.

² 2019 m. vasario 19 d. FAO žuvininkystės ir akvakultūros techninis dokumentas „A third assessment of global marine fisheries discards“ („Trečiasis pasaulyje vykdamas jūrų žvejybą į jūrą išmetamo laimikio vertinimas“).

³ Audito Rūmų specialioji ataskaita „Biologinė įvairovė žemės ūkio paskirties žemėje: BŽŪP indėlis nesustabdė padėties blogėjimo“.

⁴ 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2336, kuriuo nustatomos specialios giliavandenių žuvų išteklių žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos bei žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EEB) Nr. 2847/93 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1626/94 (OL L 354, 2016 12 23, p. 1).

⁵ 2006 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1967/2006 dėl žuvų išteklių tausojančio naudojimo Viduržemio jūroje valdymo priemonių ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2347/2002 (OL L 409, 2006 12 30, p. 11).

saugomose teritorijose;

82. mano, kad labai svarbu užtikrinti gerą bendradarbiavimą su ES nepriklausančiomis šalimis, ypač su kaimyninėmis šalimis, be kita ko, skatinant lygiavertę žuvininkystės išteklių ES nepriklausančiuose vandenyse stebėseną, siekiant užtikrinti sveiką jūrų buveinių ekosistemą tarpvalstybiniu mastu;
83. primena, kad BŽP ir Žuvininkystės kontrolės reglamentas¹ suteikia ES reglamentavimo sistemą, kurioje nustatytos konkrečios žuvininkystei skirtos priemonės; pabrėžia, kad reikia užtikrinti socialinį ir ekonominį tvarumą žvejams, nukentėjusiems dėl perėjimo prie ekologinės praktikos mėlynojoje ekonomikoje, įskaitant susijusius mokymo poreikius; pabrėžia, kad svarbu šiems tikslams užtikrinti tinkamą finansavimą iš Europos jūrų reikalų, žvejybos ir akvakultūros fondo ir programos „Europos horizontas“;
84. prašo, kad Taryba aktyviai viešai skelbtų visus dokumentus, susijusius su priimtais reglamentais dėl bendro leidžiamo sužvejoti kiekio, laikantis Europos ombudsmeno rekomendacijos byloje 640/2019/FP;
85. rekomenduoja nuolat rinkti duomenis, siekiant geriau įvertinti tvarumo kriterijus ir užkirsti kelią žvejybos rajonų nustatymui ten, kur buvo aptikta pažeidžiamų jūrų ekosistemų;
86. primygtinai tvirtina, kad saugomose teritorijose pirmenybė turi būti teikiama aplinkos išsaugojimui bei atkūrimui ir kad jokia šiose teritorijose vykdoma veikla neturėtų būti trukdoma siekti šio tikslo; ragina Komisiją ir valstybes nares uždrausti žalingą žmogaus veiklą saugomose jūrų teritorijose; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad nacionaliniuose jūrų teritorijų planuose būtų atsižvelgta į rūšių ir buveinių pažeidžiamumą visose jūrų teritorijose vykdomos žmogaus veiklos daromam poveikiui;
87. pabrėžia, kad svarbu stiprinti ir veiksmingai įgyvendinti esamas saugomas jūrų teritorijas, ypač biologinės įvairovės židiniuose; ragina Komisiją ir valstybes nares prioritetine tvarka parengti konkrečius šių teritorijų valdymo planus, kuriuose būtų nustatyti aiškūs išsaugojimo tikslai ir veiksmingos stebėsenos, priežiūros ir kontrolės priemonės; ypač primygtinai ragina valstybes nares sparčiau rengti ir teikti bendras rekomendacijas dėl žuvininkystės valdymo jų saugomose jūrų teritorijose pagal BŽP reglamento 11 straipsnį; mano, kad reikėtų visapusiškai atsižvelgti į klimato kaitos poveikį jūrų gyvūnų rūšims; be to, ragina Komisiją, bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, pateikti tinkamo nustatytų saugomų jūrų teritorijų, be kita ko, ekologiniuose koridoriuose, valdymo planavimo kriterijus ir gaires, remiantis geriausiais turimais moksliniais duomenimis, ir sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių bendradarbiavimui;
88. ragina Komisiją saugomas jūrų teritorijas įtraukti į tarptautinius tikslus tik tada, kai jos bus tinkamai valdomos;
89. mano, kad naujos saugomos jūrų teritorijos turėtų būti įtrauktos į „Natura 2000“ sistemą ir jose turėtų būti skatinami ekologiniai ryšiai;

¹ 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendros žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis (OL L 343, 2009 12 22, p. 1).

90. pabrėžia, kad sėkmingai veikiančios saugomos jūrų teritorijos teikia didelę socialinę ir ekonominę naudą, ypač pakrantės bendruomenėms ir žuvininkystės bei turizmo sektoriams, ir kad saugomos jūrų teritorijos gali atlikti pagrindines ekologines žuvų išteklių atkūrimo funkcijas ir didinti jų atsparumą;
91. pabrėžia, kad naujoji ES miškų strategija turi būti suderinta su Europos klimato teisės aktu ir 2030 m. Biologinės įvairovės strategija ir jas atitikti; pabrėžia, kad reikia holistinės ir nuoseklios ES miškų strategijos, kuri stiprintų daugiafunkcinį miškų ir su mišku susijusio sektoriaus vaidmenį ES ir kuri propaguotų didelę miškų naudą aplinkai, visuomenei ir ekonomikai, visapusiškai laikantis ES klimato ir aplinkos tikslų; pabrėžia, kad naujoje ES miškų strategijoje reikėtų aiškiai teikti pirmenybę klimato ir biologinės įvairovės apsaugai ir atkūrimui, kaip pagrindiniams ir tarpusavyje susijusiems tikslams; ragina į gamtos atkūrimo planą įtraukti konkrečius privalomus tikslus dėl miškų ekosistemų atkūrimo ir paskesnės apsaugos, kurie taip pat turėtų būti įtraukti į ES miškų strategiją; mano, kad reikėtų atsižvelgti į įvairias aplinkybes vietas, regionų ir valstybių narių lygmenimis;
92. pakartoja savo 2020 m. spalio 8 d. poziciją dėl ES miškų strategijos, kad strategija turėtų būti sąsaja tarp nacionalinės miškų ir agrarinių miškų politikos ir su miškais ir agrariniais miškais susijusių ES tikslų, pripažįstant, kad reikia gerbti nacionalinę kompetenciją ir būtinybę prisidėti prie platesnių ES tikslų; pabrėžia, kad todėl ES miškų strategijoje turi būti laikomasi subsidiarumo principo ir pripažįstama ES kompetencija aplinkos apsaugos srityje; primena, kad, remiantis SESV 191 straipsniu, ES aplinkos politika, be kitų tikslų, turi prisidėti prie aplinkos kokybės išsaugojimo, apsaugos ir gerinimo bei apdairaus ir racionalaus gamtos išteklių naudojimo; primena, kad keli ES teisės aktai daro įtaką miškams ir miškotvarkai;
93. ragina ES ir valstybes nares savo vidaus ir išorės politikoje užtikrinti, kad miškams būtų taikomi aukščiausi aplinkos apsaugos standartai;
94. pabrėžia, kad naująja ES miškų strategija turėtų būti skatinama tvari miškotvarka, ir pabrėžia, kad svarbu išlaikant pusiausvyrą stiprinti tvarią miškotvarką siekiant užtikrinti miškų ekosistemų sveikatą, atsparumą klimato kaitai ir ilgaamžiškumą ir išsaugoti daugiafunkcinį miškų vaidmenį; atkreipia dėmesį į tai, kad mūsų miškų išsaugojimas ir tvari miškotvarka yra ypatingai svarbu bendrai mūsų gerovei, nes jais užtikrinamos viešosios laisvalaikio, sveikatos ir švietimo paslaugos, ir pripažįsta, kad tvari miškotvarka skatina miškų biologinės įvairovės apsaugą ES; primena, kad ES ir jos valstybės narės įsipareigojo taikyti tvarios miškotvarkos apibrėžtį ir principus;
95. pabrėžia miškų vaidmenį padedant įgyvendinti ES klimato srities tikslus; mano, kad pirmenybė turėtų būti teikiama žiediniam ir pakopiniam miškų ir kitų biomasės išteklių naudojimui, nekenkiančiam moksliskai pagrįstiems apsaugos ir atkūrimo veiksams bei klimato srities veiksams; mano, kad geras pavyzdys yra medienos kaip statybinės medžiagos naudojimas;
96. pabrėžia didelę BŽŪP agrarinės miškininkystės ir miško įveisimo priemonių svarbą ir ragina toliau taikyti miškininkystės priemones, laikantis ES miškų strategijos;
97. pabrėžia atsparių ir geros būklės miškų ekosistemų, įskaitant gyvūniją ir augaliją, svarbą, siekiant išlaikyti ir gerinti įvairių ekosisteminių paslaugų, kurias teikia miškai, pavyzdžiui, biologinės įvairovės, švaraus oro, vandens, geros būklės dirvožemio ir medienos bei ne medienos žaliavų, teikimą; atkreipia dėmesį į tai, kad be

daugiafunkčių, geros būklės ir darniai valdomų vadovaujantis ilgalaikę perspektyvą miškų ir miškininkystės niekada nebus įmanoma pasiekti ES tikslų aplinkos apsaugos, klimato ir biologinės įvairovės srityse;

98. atkreipia dėmesį į poreikį parengti nuoseklią viziją, siekiant suderinti biologinės įvairovės apsaugą ir klimato apsaugą su klestinčiu su mišku susijusiu sektoriumi ir tvaria bioekonomika;
99. pripažįsta, kad medienos, gautos iš darniai valdomų miškų, ir tokios medienos produktų naudojimas padeda pereiti prie išmetamo CO₂ požiūriu neutralios ekonomikos ir plėtoti žiedinę bioekonomiką;
100. pabrėžia, kad reikia peržiūrėti ES biomasės naudojimo energijos gamybai taisykles ir suderinti jas su 2030 m. biologinės įvairovės strategijos ir Europos klimato teisės akto tikslais, visų pirma įtrauktas į Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą ir deleguotuosius aktus pagal Taksonomijos reglamentą;
101. palankiai vertina įsipareigojimą pasodinti bent tris milijardus papildomų medžių ES; pažymi, kad ES medžių sodinimo iniciatyvos turėtų būti grindžiamos aiškiais ekologiniais principais, sąmoningu esamų miškų saugojimu, tvariu miško atkūrimu, miestų ir priemiesčių teritorijų žalinimu, atkūrimu, sujungiamumo gerinimu ir agrarine miškininkyste, atsižvelgiant į naujausias mokslo žinias; ragina Komisiją užtikrinti, kad šios iniciatyvos būtų vykdomos tik tokiu būdu, kuris atitiktų biologinės įvairovės tikslus ir padėtų juos įgyvendinti, užtikrinant, kad tie sodinimai nepakeistų esamų sengirių ir biologiniu požiūriu įvairių miškų, ir padedant užtikrinti, kad miškai būtų atsparūs, mišrūs ir sveiki;
102. primena savo poziciją, išdėstytą rezoliucijoje dėl ES teisinės sistemos, skirtos ES sukeliama pasauliniam miškų naikinimui sustabdyti ir pradėti juos atkurti; ragina Komisiją nedelsiant pateikti pasiūlymą dėl ES teisinės sistemos, grindžiamos privalomu išsamiu patikrinimu, kuriuo būtų užtikrinta, kad vertės grandinės būtų tvarios ir kad ES rinkai teikiami produktai ar prekės nebūtų miškų naikinimo, miškų alinimo, ekosistemų pertvarkymo ar alinimo arba žmogaus teisių pažeidimų priežastis ar rezultatas; pažymi, kad tokia ES teisinė sistema taip pat turėtų būti išplėsta, kad apimtų dideles anglies sancaupas turinčias ir biologine įvairove pasižyminčias kitas nei miškai ekosistemas, pvz., jūrų ir pakrančių ekosistemas, šlapynes, durpynus ir savanas, kad būtų išvengta spaudimo perkėlimo šiems kraštovaizdžiams;
103. prašo Komisijos ištirti galimybę sukurti teisinę sistemą, visų pirma Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) viduje, pagal kurią būtų galima uždrausti prekybą tam tikromis žaliavomis, produktais ir paslaugomis, keliančiais pavojų biologinei įvairovei;
104. pabrėžia, kad reikėtų skubiai sumažinti ES gamybos ir vartojimo aplinkosauginį pėdsaką, kad nebūtų peržengtos planetos galimybių ribos; ragina Komisiją pasiūlyti privalomus 2030 m. ES tikslus, kad iki 2050 m. būtų gerokai sumažinti ES medžiagų ir vartojimo pėdsakai ir kad jie atitiktų planetos galimybes¹; pritaria tam, kad Komisija, vertindama produktų ir organizacijų aplinkosauginį pėdsaką, laikosi gyvavimo ciklo požiūriu; mano, kad reikėtų mažinti plastiko gamybą ir naudojimą; mano, kad ekonominė veikla, kurią vykdydamas daromas poveikis ekosistemoms ir jų biologinei įvairovei ir jomis naudojamos, turėtų apimti visas įmanomas apsaugos priemones,

¹ Rezoliucija dėl naujo žiedinės ekonomikos veiksmų plano.

kuriomis siekiama švelninti jos neigiamą poveikį šioms ekosistemoms;

Klimato kaita

105. reiškia susirūpinimą dėl to, kad pagal 1,5–2 °C visuotinio atšilimo scenarijų dauguma sausumos rūšių arealų smarkiai sumažės ir kad jūrinėms rūšims taip pat iškilis grėsmė, ypač dėl to, kad esant dabartinėms trajektorijoms šis temperatūros kilimas veikiausiai bus viršytas; todėl pakartoja, kad, siekiant klimato kaitos švelninimo tikslų ir rengiant prisitaikymo strategijas, reikia gerokai padidinti ES užmojus, teikiant pirmenybę gamtai palankiems sprendimams ir ekosisteminiams metodams, taip pat didinti sausumos ir jūrų natūralių anglies dioksido absorbentų, kaip papildomos išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo priemonės, apsaugą ES;
106. ragina Komisiją įvertinti klimato kaitos poveikį rūšių gausai ir geografiniam paplitimui, atsižvelgti į šį vertinimą įgyvendinant 2030 m. biologinės įvairovės strategiją ir padėti valstybėms narėms įtraukti rezultatus į savo nacionalinę politiką ir būsimas ataskaitas pagal gamtos direktyvas;
107. atkreipia dėmesį į esminį sveikų vandenynų ekosistemų vaidmenį stabdant biologinės įvairovės nykimą ir ją atkuriant bei švelninant klimato kaitą; ragina išsaugoti ir atkurti daug anglies dioksido turinčias vandenynų buveines siekiant pagerinti anglies dioksido saugojimą, pakrančių apsaugą ir jūrų gyvūnų rūšių bei žuvininkystės atsparumą klimato kaitai; taip pat ragina įtraukti jas į veiksmingai valdomas saugomas jūrų teritorijas;
108. ragina Komisiją, priėmus Europos klimato teisės aktą¹ ir atsižvelgiant į svarbų natūralių anglies dioksido absorbentų vaidmenį siekiant neutralizuoti poveikį klimatui, pasiūlyti plataus užmojo moksliskai pagrįstą ES 2030 m. išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo natūraliais anglies dioksido absorbentais tikslą, kuris turėtų derėti su 2030 m. biologinės įvairovės strategija ir būti nustatytas teisės aktuose; be to, primena, kad skubus išmetamųjų teršalų kiekio mažinimas ir toliau turi būti prioritetas;
109. ragina Komisiją kuo greičiau pasiūlyti ilgalaikį ES veiksmų planą dėl klimato ir biologinės įvairovės, įskaitant atitinkamus tikslus, kurį įgyvendinant būtų pagerintas koordinavimas ir užtikrintas būsimų veiksmų nuoseklumas, tvarumas ir tarpusavio sąsajos, taip pat įtraukti pagal Pasaulinę biologinės įvairovės strategiją po 2020 m. ir Paryžiaus susitarimą prisiimti įsipareigojimai, jos nacionaliniu lygmeniu nustatyti įpareigojantys veiksmai ir DVT; pabrėžia, kad svarbu kuo greičiau oficialiai koordinuoti klimato ir biologinės įvairovės planų stebėseną, ataskaitų teikimą ir peržiūrą; pabrėžia, kad atsparios ir sveikos ekosistemos yra itin svarbios kovojant su klimato kaita ir prisitaikant prie jos ir kad vykdant veiksmus pagal Europos klimato paktą turėtų būti užtikrinta biologinės įvairovės ir klimato politikos sinergija;
110. palankiai vertina naująją ES prisitaikymo prie klimato kaitos strategiją; mano, kad veiksmai, kurių imamasi pagal prisitaikymo prie klimato kaitos strategiją, turėtų būti visiškai suderinti su 2030 m. biologinės įvairovės strategija ir su gaivalinių nelaimių prevencijos ir pasirengimo joms priemonėmis pagal Sąjungos civilinės saugos mechanizmą;

¹ Preliminarus susitarimas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralizavimo sistema ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2018/1999 (Europos klimato teisės aktas) (COM(2020)0080 – C9–0077/2020 – 2020/0036(COD)).

111. taip pat remia ekosisteminius metodus, nustatytus Biologinės įvairovės konvencijoje, kurioje pateikiama holistinė integruoto žemės, vandens ir gyvųjų išteklių valdymo strategija, kuria skatinamas išsaugojimas ir teisingas tausūs naudojimas;
112. pabrėžia, kad reikėtų geriau apibrėžti terminą „gamtos procesais pagrįstas sprendimas“ ir kad šia apibrėžtimi turėtų būti užtikrinta, jog nebus pakenkta biologinei įvairovei ir ekosistemų vientisumui; todėl ragina ES lygmeniu parengti aiškesnę apibrėžtį, taip pat gaires ir priemones, susijusias su gamtos procesais pagrįstų sprendimų naudojimu, siekiant kuo labiau padidinti gamtos sąsają, taip pat biologinės įvairovės išsaugojimo ir klimato kaitos švelninimo bei prisitaikymo prie jos naudą ir sąveiką;
113. pažymi, kad daugelyje nacionalinių klimato strategijų vis dar nėra gamtos procesais pagrįstų sprendimų; mano, kad įvairių suinteresuotųjų subjektų platforma, skirta gamtos procesais pagrįstiems sprendimams, galėtų padėti stiprinti daugiašalių tarptautinių biologinės įvairovės ir klimato kaitos konvencijų sąveiką ir remti DVT siekimą;

Tarša

114. palankiai vertina Komisijos tikslus 50 proc. sumažinti pavojingesnių ir cheminių pesticidų naudojimą ir 50 proc. sumažinti maistinių medžiagų nuostolius dėl trąšų ir todėl iki 2030 m. naudoti bent 20 proc. mažiau trąšų, kurie turėtų būti nustatyti teisės aktuose ir peržiūrėti laikotarpiui po 2030 m., siekiant juos toliau mažinti ir prisiimti ilgalaikius įsipareigojimus; ragina veiksmingai įvertinti šiuos tikslus remiantis konkrečiais orientyrais;
115. ragina Komisiją nustatyti aiškius ir plataus užmojo šių tikslų rodiklius ir kartu su valstybėmis narėmis nustatyti teisingą kiekvienos valstybės narės indėlį siekiant ES lygmens tikslų, atsižvelgiant į jų skirtingas pradines pozicijas ir aplinkybes; primygtinai reikalauja, kad kiekviena valstybė narė įgyvendintų ryžtingas priemones savo tikslams pasiekti;
116. nepitaria tam, kad po 2022 m. gruodžio 31 d. veikliajai medžiagai glifosatui būtų pakartotinai išduotas leidimas; ragina visas valstybes nares atlikti susijusį parengiamąjį darbą, kad po to, kai bus uždraustas glifosatas, visiems ūkininkams būtų pasiūlyti perspektyvūs alternatyvūs sprendimai;
117. primena savo 2019 m. sausio 16 d. rezoliuciją dėl Sąjungos pesticidų autorizacijos procedūros¹ ir tikisi, kad Komisija ir valstybės narės neatidėliodamos atsižvelgs į visus joje nurodytus raginimus; ragina Komisiją persvarstant augalų apsaugos produktų sistemos įgyvendinimo priemones įtraukti nuostatas, kuriomis būtų remiamas pesticidų kiekio mažinimo tikslas visoje ES, pvz., griežtinant ir paaiškinant aplinkosauginius kriterijus, kuriais remiantis suteikiamas leidimas pesticidams patekti į rinką; pabrėžia, jog, kai EFSA nustato, kad yra daromas nepriimtinas poveikis aplinkai, neturėtų būti priimamas sprendimas dėl patvirtinimo; ragina Komisiją užtikrinti, kad reguliavimo rizikos duomenys būtų skaidresni ir prieinamesni;
118. mano, kad Reglamento (EB) Nr. 1107/2009² 53 straipsnio 1 dalyje numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą reikėtų patikslinti ir taikyti tik sveikatos ir aplinkos apsaugos

¹ OL C 411, 2020 11 27, p. 48.

² 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinant Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

tikslais; apgailestauja dėl to, kad šia nukrypti leidžiančia nuostata naudojamosi siekiant išvengti draudimo visoms reikmėms lauke naudoti tris neonikotinoideus;

119. ragina Komisiją skubiai užbaigti Direktyvos 2009/128/EB dėl tausiojo pesticidų naudojimo¹ peržiūrą, įtraukiant į ją pesticidų mažinimo tikslus, ir imtis visų priemonių siekiant užtikrinti, kad valstybės narės įsipareigotų ją įgyvendinti, be kita ko, savo nacionaliniuose veikslių planuose;
120. pažymi, kad plačiai naudojant pesticidus didėja atsparumas pesticidams, o tai yra didelė problema, nes pesticidai dėl to tampa ne tokie veiksmingi; atkreipia dėmesį į tai, kad dėl didesnių pesticidų kiekių naudojimo ir priklausomybės nuo jų ūkininkai patiria dideles sąnaudas; pažymi, kad, siekiant išvengti biologinės įvairovės nykimo ir kenkėjų atsparumo, reikėtų laikytis veikslių hierarchijos, laikantis Direktyvos 2009/128/EB III priede nustatytų aštuonių integruotosios kenkėjų kontrolės principų, pagal kuriuos cheminiai pesticidai gali būti naudojami tik kraštutiniu atveju;
121. apgailestauja dėl to, kad cheminių medžiagų poveikio aplinkai ir biologinei įvairovei vertinimas paprastai nuvertinamas ir į jį nepakankamai atsižvelgiama atliekant socialinę ir ekonominę analizę autorizacijos proceso pagal REACH reglamentą metu; reiškia susirūpinimą dėl to, kad toliau naudojamos pavojingosios cheminės medžiagos, kurios daro neigiamą poveikį aplinkai, arba kai neturima saugos duomenų apie jų aplinkos rodiklius, ir joms išduodami leidimai; ragina Komisiją, atliekant savo, kaip rizikos valdytojos, vaidmenį, labiau atsižvelgti į cheminių medžiagų poveikį, įskaitant jų lėtinį ir ilgalaikį poveikį aplinkai ir biologinei įvairovei;
122. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad iš ES nepriklausančių šalių importuojamiems žemės ūkio produktams būtų taikomi vienodi standartai ir veiksminga kontrolė;
123. ragina Komisiją peržiūrėti Reglamentą (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių² ir į jį įtraukti pavojų gyvūnų sveikatai ir aplinkai, kaip teisės aktų kriterijus;
124. palankiai vertina tai, kad Komisija įsipareigojo bendradarbiauti su valstybėmis narėmis ir suinteresuotaisiais subjektais siekdama užtikrinti, kad nuo pat pradžių nacionaliniuose strateginiuose žemės ūkio planuose būtų visapusiškai atsižvelgta į Europos žaliojo kurso ir strategijos „Nuo ūkio iki stalo“ užmojus, įskaitant didesnę užmojų gerokai sumažinti naudojamų cheminių pesticidų kiekį ir riziką, taip pat naudojamą trąšų ir antibiotikų kiekį; pabrėžia, kad svarbu siekti šių tikslų holistiniais ir žiediniais būdais, pvz., taikant patvirtintus agroekologinius metodus, kaip antai integruotą gamybą ir ekologinį ūkininkavimą, įskaitant sėjomainą; taip pat pabrėžia tikslojo ūkininkavimo, skaitmeninimo ir kitų priemonių indėlį mažinant ir veiksmingai naudojant pesticidus, trąšas ir maisto medžiagas;
125. pabrėžia, kad, siekiant sumažinti pesticidų poreikį ir toliau mažinti cheminių pesticidų naudojimą bei tuo susijusią riziką, ūkininkams reikia didesnio alternatyvių, veiksmingų,

¹ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veikslių pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo (OL L 309, 2009 11 24, p. 71).

² 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ir ant jų (OL L 70, 2005 3 16, p. 1).

įperkamu ir aplinkai nekenksmingų augalų apsaugos sprendimų ir metodų rinkinio; mano, kad tai galėtų apimti geresnį kultūrinių, fizinių ir biologinių kontrolės metodų taikymą, naujų mažos rizikos pesticidų ir biopesticidų naudojimą, veiksmingesnius naudojimo būdus, kuriuos palengvina tokios priemonės kaip skaitmeninis ir tikslusis ūkininkavimas, epidemiologinius modelius, platesnį ir geresnį atsparių veislių, kurioms reikia mažiau išteklių, pasirinkimą ir paramą mokslinių tyrimų ir inovacijų mokymo ir konsultavimo sistemoms, įskaitant agroekologinio ūkininkavimo praktiką;

126. pabrėžia, kad ES žemės ūkio, žuvininkystės ir miškininkystės sektoriams tenka svarbus vaidmuo saugant ir atkuriant gamtą ir jie turi visapusiškai dalyvauti įgyvendinant 2030 m. biologinės įvairovės strategiją; pabrėžia, kad įgyvendinimo priemonės turėtų papildyti aiškiai apibrėžta parama, mokymo programos ir tvarių, saugių, veiksmingų ir įperkamu sprendimų ir alternatyvų rinkinys, taip pat galimybė naudotis naujausiomis žiniomis, technologijomis ir konsultavimo paslaugomis; be to, pabrėžia, kad teigiamos paskatos ir keitimasis geriausios praktikos pavyzdžiais gali prisidėti prie strategijos įgyvendinimo;
127. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad 2030 m. biologinės įvairovės strategijos tikslai būtų visapusiškai atspindėti įgyvendinant strategiją "Nuo ūkio iki stalo", Cheminių medžiagų strategiją tvarumui užtikrinti ir būsime nulinės taršos veiksmų plane, kuriame taip pat turėtų būti sprendžiami šviesinės ir triukšmo taršos, įskaitant povandeninį triukšmą, klausimai; pabrėžia, kad svarbu pirmiausia kovoti su tarša jos susidarymo vietoje, kartu užtikrinant geriausių turimų technologijų naudojimą;
128. ragina Komisiją nustatyti plataus užmojo tikslą iki 2030 m. sumažinti dirbtinės šviesos naudojimą lauke ir pasiūlyti gaires, kaip valstybės narės galėtų sumažinti dirbtinės šviesos naudojimą naktį;
129. pabrėžia, kad į 2030 m. biologinės įvairovės strategiją reikia įtraukti konkrečias priemones, kuriomis siekiama mažinti taršą, darančią tiesioginį poveikį biologinei įvairovei ir sveikatai, kaip antai taršą plastiko ir mikroplastiko atliekomis ir chemine taršą; ragina Komisiją užtikrinti greitą visų veiksmų, numatytų naujajame žiedinės ekonomikos veiksmų plane ir susijusiuose teisės aktuose, įgyvendinimą;

Invazinės svetimos rūšys (ISR)

130. reiškia susirūpinimą dėl to, kad ISR kelia didelę grėsmę aplinkai, pragyvenimo šaltiniams ir apsirūpinimo maistu saugumui, darydamos neatitaisomą žalą saugomoms teritorijoms ir jų biologinei įvairovei, ir kad klimato kaita dar labiau apsunkina šią padėtį;
131. apgailestauja dėl to, kad Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašė yra mažiau nei 6 proc. ES esančių ISR; ragina Komisiją imtis aktyvesnių veiksmų ir užtikrinti, kad į sąrašą būtų įtrauktos ISR, kurios daro poveikį nykstančioms rūšims; be to, ragina Komisiją gerinti prevenciją nustatant privalomus rizikos vertinimus prieš pirmąjį nevietinių rūšių importą ir kuo greičiau pasiūlant ES lygmens baltuosius sąrašus rūšims, kurias leidžiama į ES importuoti, laikyti, veisti ir jomis prekiauti kaip gyvūnais augintiniais, remiantis moksliniu rizikos vertinimu ir ekologinėmis savybėmis;
132. pabrėžia, kad prekyba egzotiniais gyvūnais augintiniais yra vienas iš pagrindinių ISR atsiradimo kelių ir kad, be to, ISR atsiradimas taip pat siejamas su kitais stresą keliančiais veiksniais, kaip antai sausumos ir jūrų transportu ir jūrą teršiančiomis

šiukšlėmis; ragina ES lygmeniu parengti papildomų priemonių, skirtų ISR prevencijai, kontrolei ir naikinimui, įskaitant specialius planus toms ISR, kurios daro poveikį sparčiai nykstančioms rūšims; pabrėžia, kad reikia skirti pakankamai žmoniškųjų, techninių ir finansinių išteklių siekiant remti prevenciją ir padėti nukentėjusioms teritorijoms kovoti su esamomis ir naujai atsiradusiomis ISR;

133. apgailestauja dėl to, kad į Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą¹ įtraukta tik viena jūrų gyvūnų rūšis; ragina Komisiją spręsti su šiuo neproporcingai mažu jūrų ISR skaičiumi susijusį klausimą, siekiant užtikrinti tinkamą suderinimą su Reglamentu (ES) Nr. 1143/2014²;

Finansavimas, integravimas ir valdymo sistema

134. pabrėžia, kad prevencijos ir atkūrimo nauda visuomenei ir aplinkai viršija investicijų sąnaudas; ragina Komisiją užtikrinti veiksmingą biologinės įvairovės aspekto integravimą į visas ES išlaidas ir programas, taip pat jų palankumą biologinei įvairovei, remiantis ES taksonomija; ragina veiksmingai taikyti reikšmingos žalos nedarymo principą visose ES išlaidose ir programose; ragina Komisiją pateikti išsamų vertinimą, kaip būtų galima sutelkti gamtai būtinus bent 20 mlrd. EUR per metus, parengti atitinkamus pasiūlymus ES metiniam biudžetui ir išnagrinėti, ar reikia specialios TEN-N skirtos finansavimo priemonės; atkreipia dėmesį į susitarimą nuo 2024 m. integruoti 7,5 proc., o nuo 2026 m. – 10 proc. biologinei įvairovei skirtų išlaidų; mano, jog reikia dėti pastangas, kad nuo 2021 m. būtų kuo skubiau pasiektas bent 10 proc. biologinei įvairovei skirtų metinių išlaidų tikslas pagal daugiametę finansinę programą; pabrėžia, kad reikia užtikrinti nuoseklų klimato srities veiksmų ir biologinės įvairovės finansavimą; primygtinai ragina valstybes nares įtraukti su biologine įvairove susijusius veiksmus į ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planus; primygtinai reikalauja, kad su biologine įvairove susijusios ES išlaidos būtų stebimos vadovaujantis veiksminga, skaidria ir išsamia metodika, kurią turės nustatyti Komisija, bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ir Taryba;
135. ragina Komisiją ir valstybes nares iki 2022 m. įvertinti, kurios subsidijos kenkia aplinkai, siekiant nedelsiant jas laipsniškai panaikinti; ragina nukreipti finansines paskatas į biologinei įvairovei palankias investicijas ir mokesčių sistemas – į platesnio masto aplinkos mokesčių ir aplinkosauginių pajamų naudojimą;
136. primena, kad ES yra įsipareigojusi įgyvendinti Paryžiaus susitarimo tikslus; ragina Komisiją ir valstybes nares kuo anksčiau ir ne vėliau kaip iki 2025 m. nutraukti visas netiesiogines ir tiesiogines subsidijas iškastiniam kurui;
137. mano, kad laipsniškas iškastinio kuro ir kitų aplinkai kenksmingų subsidijų panaikinimas taip pat turėtų būti remiamas pasauliniu mastu įgyvendinant ES prekybos politiką ir žaliąją diplomatiją, be kita ko, susitariant dėl veiksmų plano, kuriame būtų nustatyti orientyrai kiekvienai prekybos partnerei;
138. primena, jog Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija apskaičiavo, kad

¹ Tsiamis, K. et al., „Prioritising sea invasive alien species in the European Union through horizon scanning“, *Aquatic Conservation – Marine and Freshwater Ecosystems*, 30 t., Nr. 4, John Wiley & Sons Ltd, Chichester, 2020.

² 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo (OL L 317, 2014 11 4, p. 35).

vyriausybės visame pasaulyje kasmet išleidžia apie 500 mlrd. JAV dolerių paramai, kuri gali būti žalinga biologinei įvairovei, t. y. penkis-šešis kartus daugiau nei bendros išlaidos biologinei įvairovei¹;

139. ragina Komisiją teikti aiškias gaires ir paskatas siekiant pritraukti privačiojo sektoriaus lėšas biologinei įvairovei ir suderinti investicijas su Europos žaliajo kurso ir 2030 m. biologinės įvairovės strategijos tikslais; be to, ragina Komisiją užtikrinti plataus užmojo ir perspektyvią sistemą, į kurią būtų įtrauktos teisinės priemonės ir finansinės paskatos, skirtos tiek viešajam, tiek privačiajam sektoriams, kad įgyvendinant būsimą atnaujintą tvaraus finansavimo strategiją būtų remiamas 2030 m. biologinės įvairovės strategijos tikslų ir uždavinių įgyvendinimas; ragina Komisiją imtis veiksmų tvarių įmonių viešųjų pirkimų srityje;
140. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti politikos suderinamumą, taip pat suderinti ES ir nacionalinę politiką su 2030 m. biologinės įvairovės strategija; be to, ragina visose ES politikos srityse laikytis visų sutarties principų, ypač atsargumo principo ir principo „teršėjas moka“;
141. atkreipia dėmesį į tai, kad būtina sukurti teisiškai privalomą biologinės įvairovės valdymo sistemą – biologinės įvairovės teisės aktą, prieš tai atlikus išsamų poveikio vertinimą, kuriuo būtų vadovaujama iki 2050 m. nustatant uždavinius, įskaitant 2030 m. tikslus ir COP 15 įsipareigojimus, ir pagal kurį būtų sukurtas SMART (konkrečių, išmatuojamų, pasiekiamų, aktualių, per nustatytą laiką įvykdytinų) rodiklių pagrindu veikiantis stebėsenos mechanizmas, tiek saugomose teritorijose, tiek už jų ribų; ragina Komisiją 2022 m. šiuo tikslu pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto; pabrėžia, kad norint užtikrinti veiksmingą valdymą bus itin svarbu užtikrinti pakankamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius;
142. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę įsteigti nepriklausomą mokslinę Europos biologinės įvairovės ekspertų grupę arba panašią įstaigą, kuri įvertintų ES priemonių suderinamumą su 2030 m. biologinės įvairovės strategijos užmojais ir atitinkamai pateiktų politikos rekomendacijas, kad būtų išvengta galimo dubliavimosi su EAA ar kitų ES ir tarptautinių organizacijų politika;
143. primena, kad ES chartijos 37 straipsnyje aptariamas aplinkos apsaugos užtikrinimo ES teisės aktais principas; mano, kad Chartijoje turėtų būti pripažįstama teisė į sveiką aplinką ir kad ES turėtų imtis iniciatyvos siekiant pripažinti panašaus pobūdžio teisę tarptautiniu mastu;

Moksliniai tyrimai, inovacijos ir švietimas

144. ragina Komisiją įgyvendinant jaunimui skirtas ES programas, tokias kaip Europos savanorių tarnyba, didinti biologinės įvairovės aktualumą ir pradėti įgyvendinti programą „Green Erasmus“, kaip bendros programos „Erasmus“ dalį, kurioje daugiausia dėmesio būtų skiriama žinių, studentų ir specialistų mainams atkūrimo ir išsaugojimo srityje;
145. pabrėžia, kad reikia geriau suprasti biologinės įvairovės sandarą, jos poveikį ekosistemų veikimui ir ekosistemų atsparumui; mano, kad reikėtų didinti tiek fundamentinius, tiek taikomuosius biologinės įvairovės mokslinius tyrimus, ir pabrėžia, kad tam turėtų būti

¹ 2020 m. balandžio mėn. Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos ataskaita „A Comprehensive Overview of Global Biodiversity Finance“.

- užtikrintas pakankamas finansavimas; ragina biologinės įvairovės mokslinius tyrimus įtraukti į įvairias ES ir nacionalines finansavimo programas; pakartoja savo raginimus ES mokslinių tyrimų programoje numatyti konkretų uždavinį, skirtą biologinei įvairovei; pabrėžia, kad reikia gerokai padidinti viešųjų mokslinių tyrimų finansavimą;
146. pabrėžia, kad svarbu atlikti daugiau mokslinių tyrimų, susijusių su biogeografiniais regionais ir organizmų taksonomija, taip pat miškų naikinimo ir biologinės įvairovės nykimo poveikiu pagrindinėms paslaugoms, pvz., aprūpinimui maistu; pabrėžia, kad reikia gerinti žinias apie ligų atsiradimo ir teisėtos bei neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais, išsaugojimo ir ekosistemų būklės blogėjimo sąsajas;
 147. tvirtai mano, kad reikėtų toliau vykdyti mokslinius tyrimus vandenynų tema, atsižvelgiant į tai, kad jie tebėra nepakankamai ištirti; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją atlikti svarbų vaidmenį įgyvendinant JT vandenynų mokslo dešimtmečio iniciatyvą ir laikytis pasiūlyme „Misija „Jūrų žvaigždė 2030“: atkurkime mūsų vandenynus ir vandenį“ pateiktų rekomendacijų; mano, kad taip pat reikėtų skirti finansavimą giliai vandenims jūrų ekosistemoms ir biologinei įvairovei;
 148. skatina vykdyti mokslinius tyrimus ūkininkams skirtų tvarių žemės ūkio inovacijų, technologijų ir gamybos metodų bei praktikos, kuriais gerinama biologinė įvairovė ir ekosistemų sveikata, srityse, įskaitant tyrimus skaitmeninimo, tvarios agrarinės miškininkystės, mažos rizikos biologinės kilmės cheminių pesticidų alternatyvų ir žemės ūkio be pesticidų srityse;
 149. mano, kad vykdant didesnio masto mokslinius tyrimus taip pat reikėtų įtraukti išsaugojimo politikos priemonių daromą socialinį ir ekonominį poveikį bei teikiamas galimybes, taip pat dirvožemio biologinės įvairovės ir ledynų bei amžinojo įšalo tirpimo klausimus;
 150. palankiai vertina Biologinės įvairovės žinių centro ir naujos ES dirvožemio observatorijos įsteigimą;
 151. pabrėžia, kad svarbu skirti pakankamai išteklių duomenų rinkimui ir rodiklių rengimui siekiant remti gebėjimų stiprinimą ir suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą biologinės įvairovės srityje; pripažįsta skaitmeninimo, didžiųjų duomenų ir dirbtinio intelekto potencialą gerinant mūsų supratimą ir žinias apie biologinę įvairovę;
 152. ragina Komisiją remti mažųjų ir vidutinių įmonių dalyvavimą mokslinių tyrimų ir inovacijų veikloje siekiant prisidėti prie 2030 m. ES biologinės įvairovės strategijos tikslų;
 153. mano, kad žinios apie aplinką turėtų būti neatsiejama švietimo programų dalis; pritaria tam, kad saugomos teritorijos būtų steigiamos ir švietimo tikslais; pabrėžia, kad turėtų būti remiami dalyvaujantieji mokslo projektai ir informuotumo didinimas, be kita ko, siekiant parodyti visuomenei, kad reikia saugoti ir atkurti biologinę įvairovę;

Pasaulinė biologinės įvairovės strategija po 2020 m., tarptautinio lygmens veiksmai, prekyba ir vandenynų valdymas

154. primena savo rezoliucijoje dėl COP 15 išdėstytą poziciją dėl biologinės įvairovės ir tai, kad reikia į Paryžiaus susitarimą panašaus daugiašalio privalomo susitarimo laikotarpiui po 2020 m., siekiant iki 2030 m. sustabdyti biologinės įvairovės nykimą ir jį didinti, nustatant SMART tikslus ir rodiklius, patikimą įgyvendinimo sistemą ir moksliskai

pagrįstą, nepriklausomą ir skaidrų peržiūros mechanizmą; mano, kad 2021-ieji yra pasaulinės biologinės įvairovės lūžio metai ir kad ES turėtų tapti pasauline lydere ir derybose siekti plataus užmojo tikslų, atitinkančių arba viršijančių jos pačios tikslus, įskaitant teisiškai privalomus visuotinius tikslus iki 2030 m. atkurti ir apsaugoti ne mažiau kaip 30 proc. biologinės įvairovės; šiuo atžvilgiu palankiai vertina Didelio užmojo koalicijos gamtai ir žmonėms įsipareigojimą visame pasaulyje apsaugoti 30 proc. sausumos ir jūrų; pabrėžia, kad reikia remti mažas pajamas gaunančias šalis įgyvendinant šią naują sistemą; pabrėžia, jog svarbu, kad privatusis sektorius toliau įsipareigotų saugoti ir atkurti biologinę įvairovę;

155. ragina Komisiją siekti plataus užmojo ir aiškių pasaulinių ilgalaikių tikslų; pakartoja savo poziciją, kad derybose ES turėtų potencialiai raginti iki 2050 m. apsaugoti pusę planetos¹;
156. pritaria, kad Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) sistemoje būtų parengta Tarptautinė sutartis dėl pandemijos, siekiant didinti atsparumą būsimums pandemijoms; pažymi, kad viena iš IPBES praktinio seminario dėl biologinės įvairovės ir pandemijų rekomendacijų – suformuoti aukšto lygio tarpvyriausybines pandemijos prevencijos tarybą, kuri sudarytų palankesnes sąlygas vyriausybėms bendradarbiauti, be kita ko, teikdama politikai svarbią mokslinę informaciją ir koordinuodama stebėsenos sistemos kūrimą, ir padėtų pagrindą galimiems tikslams sprendžiant su trimis Rio de Žaneiro konvencijomis susijusius klausimus; ragina ES ir valstybes nares 15-ojoje Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencijoje (COP 15) propaguoti tokios tarybos įsteigimą, kuri turėtų dirbti užtikrinant sinergiją su esamomis įstaigomis, pvz., PSO;
157. ragina Komisiją ir valstybes nares prašyti priimti IPCC specialiąją ataskaitą dėl biologinės įvairovės ir klimato kaitos;
158. yra susirūpinęs dėl naujų teisinių, aplinkosaugos, biologinės saugos ir valdymo problemų, kurios gali kilti į aplinką išleidus genų inžinerijos būdu gautus priverstinio genų slinkio organizmus, be kita ko, gamtos apsaugos tikslais; pripažįsta Biologinės įvairovės konvencijos Ad hoc techninių ekspertų grupės išvadas dėl priverstinio genų slinkio ir gyvų genetiškai modifikuotų žuvų², kurios kelia susirūpinimą dėl to, kad sunku prognozuoti jų elgesį, įvertinti susijusią riziką ir kontroliuoti jas po išleidimo; pažymi, kad priverstinio genų slinkio organizmai patys gali tapti invazinėmis rūšimis; mano, kad turėtų būti visiškai parengta pasaulinio ir ES lygmens rizikos vertinimo gairių medžiaga, priemonės ir aplinkos stebėsenos sistema, taip pat aiškus pasaulinis valdymas ir veiksmingi priverstinio genų slinkio organizmų poveikio kontrolės ir keitimo mechanizmai, ir kad būtina atlikti papildomus mokslinius tyrimus dėl priverstinio genų slinkio organizmų padarinių sveikatai, aplinkai, ekologijai, etikai ir kitų padarinių, siekiant geriau suprasti jų galimą poveikį; todėl mano, kad, laikantis atsargumo principo, neturėtų būti leidžiama į aplinką išleisti genų inžinerijos būdu gautų priverstinio genų slinkio organizmų, įskaitant gamtos apsaugos tikslais³;
159. atkreipia dėmesį į galimybes naudoti žaliąją diplomatiją, prekybos politiką ir

¹ Rezoliucija dėl 15-osios Biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencijos (COP 15).

² 2020 m. balandžio 15 d. Biologinės įvairovės konvencijos Ad hoc techninių ekspertų grupės išvados dėl rizikos vertinimo.

³ Ten pat.

daugiašalius veiksmus biologinės įvairovės apsaugai už Europos ribų skatinti; reiškia paramą „JT ekosistemų atkūrimo dešimtmečiui“ (2021–2031 m.) ir ragina Komisiją ir valstybes nares veiksmingai integruoti aplinkos ir biologinės įvairovės apsaugą į visus išorės veiksmus;

160. prašo Komisijos vadovauti tarptautinėms pastangoms sudaryti susitarimą dėl gamtos išteklių valdymo, kad būtų užtikrintas jų naudojimas neviršijant planetos galimybių ribų;
161. taip pat pabrėžia, kad ekosistemų degradacija ir patiriamas stresas kenkia bendroms pastangoms siekti darnaus vystymosi ir trukdo daryti pažangą siekiant daugelio iš 2030 m. DVT, ypač tikslų užtikrinti, kad nebebūtų skurdo ir bado, užtikrinti prieigą prie vandens ir higienos, užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą ir sveiką gyvenimą, taip pat sumažinti socialinius bei ekonominius skirtumus tarp šalių;
162. pabrėžia, kad klimato kaita ir aplinkos būklės blogėjimas vis glaudžiau siejasi su priverstinę migraciją skatinančiais veiksniais, nes dėl klimato kaitos, blogėjančios aplinkos būklės ir nelaimių padarinių gyventojai priversti palikti savo namus; atkreipia dėmesį į tai, kad dėl klimato kaitos ir biologinės įvairovės nykimo artimiausioje ateityje tokių krizių daugės, jeigu dabar nebus imtasi skubių ir efektyvių veiksmų; pabrėžia, kad ES turi būti pasirengusi klimato kaitos paskatintai priverstinei migracijai ir tokiai migracijai dėl blogėjančios aplinkos būklės ir nelaimių, ir pripažįsta, kad reikia imtis tinkamų priemonių, kuriomis būtų apsaugotos poveikį patiriančių gyventojų žmogaus teisės;
163. ragina Komisiją skatinti pagalbą gaunančių šalių pajėgumo stiprinimą, įskaitant žinių perdavimą, dalijimąsi technologijomis ir įgūdžių ugdymą, siekiant įgyvendinti Biologinės įvairovės konvenciją, Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES) ir kitas konvencijas bei susitarimus, būtinus biologinei įvairovei apsaugoti, pagal Kaimynystės, vystymosi ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonę (NDICI) ir pagalbos prekybai nuostatas; pabrėžia, kad reikia stiprinti bendradarbiavimo su ES nepriklausančiomis šalimis programas, siekiant jų vietos biologinės įvairovės išsaugojimo, įskaitant tarpparlamentinį dialogą, ir padėti besivystančioms šalims tas programas įgyvendinti; taip pat ragina toliau gerinti bendrą tarpvalstybinių ekosistemų ir migracijos maršrutų bei rūšių valdymą ir mažinti biologinės įvairovės nykimo rizikos perkėlimo į kitas pasaulio šalis galimybes;
164. palankiai vertina tokias iniciatyvas kaip Afrikos Didžiosios žaliosios sienos iniciatyva ir ragina Komisiją plėtoti panašias iniciatyvas kitiems regionams ir remti tarptautines iniciatyvas, kuriomis siekiama atkurti biologinę įvairovę visame pasaulyje, sykiu išplečiant pagrindines biologinės įvairovės teritorijas, kuriomis siekiama didinti besivystančių šalių atsparumą klimato kaitai; mano, kad naująją Kaimynystės, vystymo ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonę gali būti svariai prisidedama prie pokyčių visuotinio biologinės įvairovės atkūrimo ir išsaugojimo srityse; mano, kad pagal naująją Kaimynystės, vystymosi ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonę didelis biudžeto įnašas turėtų būti panaudotas biologinei įvairovei atkurti ir išsaugoti, prisidedant prie bendro biologinės įvairovės integravimo į veiksmus tikslo;
165. mano, kad čiabuvių ir vietos gyventojų žinios yra labai svarbios siekiant veiksmingai apsaugoti biologinę įvairovę, ir primena, kad Tarpvyriausybines klimato kaitos komisijos specialiojoje ataskaitoje dėl klimato kaitos ir žemės pripažįstama, kad čiabuvių tautos ir vietos bendruomenės atlieka itin svarbų vaidmenį išsaugant aplinką;

primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares toliau bendradarbiauti su tarptautine bendruomene, siekiant pripažinti čiabuvių tautų ir vietos bendruomenių indėlį į biologinės įvairovės apsaugą, užtikrinti jų teises ir remti jų dalyvavimą sprendimų priėmimo procesuose; be to, ragina visas valstybes nares nedelsiant ratifikuoti 1989 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl čiabuvių tautų ir genčių (TDO konvencija Nr. 169);

166. remia Jungtinių Tautų specialiojo pranešėjo žmogaus teisių ir aplinkos klausimais pastangas parengti gaires, skirtas su aplinka, ekosistemomis ir biologine įvairove susijusiems išpareigojimams žmogaus teisių srityje; ragina ES valstybes nares ir institucijas remti ir propaguoti visuotinį 2018 m. Jungtinių Tautų specialiojo pranešėjo žmogaus teisių ir aplinkos klausimais pateiktų pagrindinių žmogaus teisių ir aplinkos principų įgyvendinimą; taip pat ragina ES remti Jungtinių Tautų aplinkos programos aplinkos teisių iniciatyvą;
167. ragina ES ir valstybes nares pritarti tam, kad natūralios aplinkos naikinimas būtų pripažintas tarptautiniu nusikaltimu pagal Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą;
168. palankiai vertina Komisijos išpareigojimus užtikrinti visų ES prekybos susitarimų nuostatų dėl biologinės įvairovės visapusišką įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą ir geriau įvertinti jų poveikį biologinei įvairovei; taip pat palankiai vertina tai, kad naujojoje prekybos strategijoje raginama užtikrinti glaudesnę prekybos politikos ir ES vidaus politikos integraciją, ir pripažįstama, kad biologinės įvairovės išsaugojimas yra pasaulinė problema, kuriai spręsti reikia pasaulinių pastangų¹; pabrėžia, kad tiek esamų laisvosios prekybos susitarimų (LPS) struktūroje, tiek dabartinėse PPO taisyklėse nėra tinkamai atsižvelgiama į tai, kiek prekyba prisideda prie drastiško biologinės įvairovės nykimo; todėl ragina Komisiją nedelsiant apsvarstyti konkrečias tikslines priemones, siekiant užtikrinti, kad ES prekybos susitarimais nebūtų prisidedama prie biologinės įvairovės nykimo ir kad jie nekeltų tokio pavojaus, o ES prekybos politika būtų veiksmingai suderinta su jos 2030 m. biologinės įvairovės strategija;
169. taip pat ragina Komisiją užtikrinti, kad visi nauji ir būsimi prekybos ir investicijų susitarimai būtų visiškai suderinami su Europos žaliuoju kursu, Paryžiaus susitarimu, ES išpareigojimais biologinės įvairovės srityje ir DVT, kad į juos būtų įtraukti privalomi ir vykdytini skyriai dėl prekybos ir darnaus vystymosi, įskaitant apsaugos priemones ir veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas už reikalavimų nesilaikymą, įskaitant galimybę vėl įvesti tarifus; be to, ragina Komisiją propaguoti panašias priemones esamuose prekybos ir investicijų susitarimuose;
170. pabrėžia, kad kartu su socialiniais ir ekonominiais aspektais svarbu sistemingai įtraukti biologinės įvairovės aspektą į visus poveikio darniam vystymuisi vertinimus, kurie privalo būti atliekami laikantis patikimesnės metodikos nei anksčiau, kaip siūloma Komisijos atliktuose tyrimuose, ir nuosekliai įtraukti biologinės įvairovės klausimus; ragina poveikio darniam vystymuisi vertinimus atlikti kaip būsimų laisvosios prekybos ir investicijų susitarimų taikymo srities nustatymo etapo dalį; ragina, kad poveikio darniam vystymuisi vertinimai būtų reguliariai atnaujinami vykstant deryboms, siekiant kuo anksčiau tinkamai nustatyti, įvertinti ir šalinti galimą riziką biologinei įvairovei atitinkamame regione bei ES, ir kad jais remiantis būtų tiksliau suformuluoti atitinkami

¹ 2021 m. vasario 18 d. Komisijos komunikatas „Prekybos politikos peržiūra. Atvira, tviri ir ryžtinga prekybos politika“ (COM(2021)0066).

dvišaliai įsipareigojimai, bendrais bruožais apibrėžti derybose;

171. ragina Komisiją užtikrinti, kad į prekybos ir darnaus vystymosi skyrius būtų įtrauktas veiksmų planas su konkrečiais ir patikrinamais įsipareigojimais, pagal kuriuos bus daroma pažanga kitų skyrių srityse; pabrėžia, kad svarbu sistemingai atlikti reguliarius *ex post* prekybos susitarimų tvarumo ir poveikio darniam vystymuisi vertinimus, siekiant užtikrinti derėjimą su tarptautiniais ES įsipareigojimais biologinės įvairovės srityje; ragina Komisiją atnaujinti esamus prekybos ir investicijų susitarimų skyrius, pasinaudojant iniciatyvos ir savalaikės peržiūros nuostatomis, siekiant užtikrinti, kad esami LPS kuo greičiau būtų suderinti su Europos žaliuoju kursu, ir pateikti rezultatus ir planuojamus pakeitimus Parlamentui;
172. prašo, kad savo įgaliojimų dėl būsimų susitarimų projekte ir peržiūrdama dabartinius susitarimus Taryba padarytų Biologinės įvairovės konvenciją esminiu LPS elementu su sąlyga, kad bus susitarta dėl privalomų nacionalinių tikslų peržiūros mechanizmų; prašo Tarybos taip pat užtikrinti, kad CITES ir Paryžiaus susitarimas taptų esminiais LPS elementais, ir pabrėžti, kad juos reikia veiksmingai įgyvendinti; pabrėžia būsimos Bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemos (BLS) reglamento reformos svarbą sudarant sąlygas tam, kad būtų veiksmingai įgyvendinamos daugiašalės konvencijos dėl klimato ir aplinkos aspektų, kuriuos apima tas reglamentas, įskaitant Biologinės įvairovės konvenciją;
173. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad importuojami produktai atitiktų tuos pačius standartus, kuriuos atitikti reikalaujama iš Europos gamintojų, siekiant apsaugoti aplinką ir biologinę įvairovę ir užtikrinti pagarbą žmogaus ir darbuotojų teisėms; pabrėžia, kad reikia skatinti vienodas veiklos sąlygas visame pasaulyje ir imtis priemonių, kad būtų užkirstas kelias galimam biologinės įvairovės nykimo perkėlimui į užsienį; ragina Komisiją atlikti išsamų nepriklausomą ES eksportuojamų prekių ir jų gamybos metodų poveikio biologinei įvairovei tyrimą;
174. ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant uždrausti ES draudžiamų pavojingų medžiagų eksportą iš ES laikantis žalos nedarymo principo, Roterdamo konvencijos dėl sutikimo, apie kurią pranešama iš anksto, procedūros, taikomos tam tikroms pavojingoms cheminėms medžiagoms ir pesticidams tarptautinėje prekyboje, ir Europos žaliojo kurso;
175. remia Komisijos siekį tarptautinėse diskusijose dėl prekybos ir aplinkos didinti, plėsti ir skatinti informuotumą apie atitinkamų PPO nuostatų, kuriomis pripažįstama narių teisė veiksmingai spręsti pasaulines aplinkos problemas, visų pirma tokias kaip klimato kaita ir biologinės įvairovės apsauga, konkrečiai pasinaudojant su produktais nesiejamais procesais ir produkcijos metodais, aiškinimą; be to, mano, kad ES turėtų stengtis į būsimą darbą, susijusį su PPO reforma, įtraukti privalomus biologinės įvairovės apsaugos lygius; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę į ginčus, kylančius dėl prieštaravimų tarp prekybos įsipareigojimų ir aplinkos apsaugos išimčių, įtraukti prekybos ir aplinkos ekspertinį vertinimą; primygtinai ragina Komisiją propaguoti šį pasiūlymą savo PPO klimato ir prekybos iniciatyvos srityje; prašo atlikti nepriklausomą išsamią kitų investuotojų ir valstybės ginčų sprendimo ir investicijų teismų sistemos nuostatų prekybos susitarimuose poveikio analizę;
176. apgailestauja dėl ES prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais reglamentų įgyvendinimo spragų, nes į juos įtrauktos ne visos itin svarbios rūšys ir pagal juos nelaisvėje veisiamiems gyvūnams netaikoma tokia pati apsauga; ragina Komisiją kartu spręsti

teisėtos komercinės prekybos ir neteisėtos prekybos klausimus peržiūrint ES kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais veiksmų planą, kuris turėtų visiškai atitikti 2030 m. biologinės įvairovės strategiją ir gauti tinkamą finansavimą, įskaitant paramą ES nepriklausančioms šalims ir laukinės gamtos gelbėjimo centrams bei draustiniams; taip pat ragina Komisiją pasiūlyti teisės aktų, siekiant užtikrinti, kad būtų uždraustas laukinių augalų ir gyvūnų, kurie buvo gauti, apdoroti, gabenami arba parduodami pažeidžiant kilmės šalies teisės aktus, importas, perkrovimas, pirkimas ir pardavimas;

177. ragina Komisiją ir valstybes nares vadovauti pastangoms nutraukti komercinę prekybą nykstančiomis rūšimis ir jų dalimis; pabrėžia, kad šiuo tikslu svarbu parengti SMART (konkrečius, išmatuojamus, pasiekiamus, aktualius, per nustatytą laiką įvykdytinus) tikslus; pakartoja savo raginimą Europos lygmeniu nedelsiant visiškai uždrausti prekybą dramblio kaulu, jį eksportuoti arba reeksportuoti ES viduje ir į paskirties vietas už ES ribų¹, įskaitant dramblio kaulą, gautą iki konvencijos priėmimo dienos, sykiu atkreipdamas dėmesį į tai, kad turėtų būti išlaikytos ribotos išimtys importui ir eksportui mokslo reikmėms, teisėtai iki 1975 m. įsigytiems muzikos instrumentams ir prekybai iki 1947 m. pagamintais meno kūriniais ir antikvariniais dirbiniais, jei prie jų pridedamas galiojantis sertifikatas, ir prašo panašius apribojimus taikyti kitoms nykstančioms rūšims, pvz., tigrams ir raganosiams; ragina tokį draudimą nedelsiant įgyvendinti 2021 m.;
178. ragina Komisiją ir valstybes nares padėti pasaulio bendruomenei šalinti riziką, susijusią su komercine prekyba laukiniais gyvūnais ir jų pardavimu; ragina Komisiją naudotis reguliavimo srities dialogais, numatytais LPS, siekiant propaguoti griežtus ES sanitarijos ir fitosanitarijos standartus ir gyvūnų gerovę, kad būtų kuo labiau sumažinta epidemijų ir pandemijų ateityje rizika; ragina Komisiją, siekiant spręsti saugumo problemas, apsvarstyti galimybę prireikus paskelbti moratoriumą laukinių gyvūnų ir kitų rūšių importui iš naujų infekcinių ligų plitimo centrų;
179. su dideliu susirūpinimu pažymi, kad nuo 1980 m. jūrų tarša plastikumu išaugo dešimt kartų ir daro tiesioginį poveikį ne mažiau kaip 267 rūšims ir žmonių sveikatai; reiškia susirūpinimą dėl mikroplastiko ir nanoplastikų keliamos taršos ir jų poveikio jūrų biologinei įvairovei; pabrėžia, kad reikia užtikrinti Žiedinės ekonomikos veiksmų plano ir 2030 m. biologinės įvairovės strategijos sinergiją;
180. ragina ES vesti derybas dėl visuotinio susitarimo dėl plastikų ir privalomų tikslų, be kita ko, siekiant, kad iki 2030 m. būtų pasiektas vandenynų be plastiko tikslas;
181. atkreipia dėmesį į tai, kad PPO narės neįstengė iki 2020 m. pabaigos užbaigti vykstančių derybų dėl žvejybos subsidijų; labai apgailestauja dėl nesugebėjimo įvykdyti pagal darnaus vystymosi tikslus (14.6 DVT) prisiimtų įsipareigojimų iki 2020 m. laipsniškai panaikinti žalingas subsidijas žvejybai; pritaria raginimui sudaryti visuotinį susitarimą, pagal kurį būtų draudžiama teikti žalingas subsidijas žvejybai; todėl ragina ES atlikti ryškesnę vaidmenį derybose, o Komisiją – užtikrinti, kad žvejybos nuostatos prekybos susitarimuose derėtų su jūrų biologinės įvairovės apsauga;
182. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti vandenynų apsaugą tarptautiniu lygiu jie turėtų būti

¹ 2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES veiksmų plano siekiant sustabdyti neteisėtą prekybą laukiniais augalais ir gyvūnais (OL C 224, 2018 6 27, p. 117).

pripažinti pasauliniu bendru ištekliumi; taip pat ragina ES aktyviai siekti, kad kitoje Tarpvyriausybines konvencijos dėl už nacionalinės jurisdikcijos ribų esančios biologinės įvairovės sesijoje būtų priimta plataus užmojo visuotinė sutartis dėl vandenynų, kad būtų apsaugota jūrų biologinė įvairovė už nacionalinės jurisdikcijos ribų esančiose viso pasaulio teritorijose, ir siekti, kad būtų įsteigta tarpvyriausybinių grupė vandenynų klausimais;

183. pabrėžia, kad reikia sukurti integruotą ES jūrų politikos sistemą, kuri užtikrintų jūrų biologinės įvairovės, klimato srities politikos ir BŽP nuoseklumą;
184. pabrėžia, kad jūros gelmių biologinė įvairovė, kaip manoma, yra didžiausia visoje Žemėje ir teikia ypatingos svarbos ekosistemines paslaugas, įskaitant ilgalaikę anglies dioksido sekvestraciją; atkreipia dėmesį į tai, kad labai tikėtina, jog giliavandenė jūros dugno kasyba lems neišvengiamą biologinės įvairovės sunykimą visam laikui; pabrėžia, kad besiformuojančiam giliavandenės jūros dugno kasybos sektoriui turi būti taikomas atsargumo principas; primena savo 2018 m. sausio 16 d. rezoliuciją dėl tarptautinio vandenynų valdymo¹ ir ragina Komisiją ir valstybes nares propaguoti moratoriumą, be kita ko, veikiant Tarptautinei jūros dugno institucijai, dėl giliavandenės jūros dugno kasybos, kol nebus pakankamai ištirtas ir ištirtas giliavandenės kasybos ir žmogaus veiklos jūroje poveikis jūros aplinkai ir biologinei įvairovei ir nebus galima valdyti giliavandenės jūros dugno kasybos taip, kad nebūtų prarasta jūrų biologinė įvairovė ir nenyktų jūrų ekosistemos; pabrėžia, kad Komisija turi nutraukti jūros dugno kasybos technologijų kūrimui skiriamą finansavimą, siekiant pereiti prie žiedinės ekonomikos, grindžiamos naudingųjų iškasenų ir metalų naudojimo mažinimu, pakartotiniu naudojimu ir perdirbimu;
185. pakartoja savo raginimą² valstybėms narėms ir Komisijai dirbti pasitelkiant Tarptautinę jūros dugno instituciją, kad būtų užtikrintas jos darbo metodų skaidrumas, taip pat veiksminga jūrų aplinkos apsauga nuo žalingo poveikio ir jūrų aplinkos apsauga bei išsaugojimas, kaip reikalaujama pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos XI ir XII dalis, ir ragina valstybes nares imtis aktyvaus ir pažangaus vaidmens tarptautinėse organizacijose, kad būtų vykdomos skaidrumo reformos ir padidintas bendras veiksmų, kurių imamasi, užmojis aplinkos apsaugos srityje;
186. atkreipia dėmesį į itin didelę banginių populiacijų svarbą jūrų ekosistemoms ir anglies dioksido sekvestraciją; primena, kad tvirtai remia tolesnį visuotinį komercinės banginių medžioklės moratoriumą ir tarptautinės komercinės prekybos banginių produktais draudimą³; apgailestauja dėl Japonijos pasitraukimo iš Tarptautinės banginių medžioklės komisijos (IWC); primygtinai ragina Norvegiją ir Japoniją nutraukti banginių medžioklę; ragina ES ir valstybes nares primygtinai raginti IWC oficialiai spręsti Norvegijos komercinės banginių medžioklės klausimą;
187. ragina Farerų salas nutraukti kasmet vykdomą kontraversišką grindų medžioklę, vadinamą *Grindadráp*; ragina Europos Komisiją ir valstybes nares nuolat bendradarbiauti su Farerų salomis šiuo klausimu, siekiant panaikinti šią praktiką;

¹ 2018 m. sausio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija „Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų ateities darbotvarkė atsižvelgiant į darnaus vystymosi tikslus iki 2030 m.“ (OL C 458, 2018 12 19, p. 9).

² Rezoliucija dėl tarptautinio vandenynų valdymo.

³ Rezoliucija dėl banginių medžioklės Norvegijoje.

Gamtos apsaugos teisės aktų įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas

188. primygtinai ragina valstybes nares visapusiškai įgyvendinti esamuose ES aplinkos teisės aktuose nustatytus įpareigojimus ir jų laikytis; ragina Komisiją greičiau, veiksmingiau ir skaidriau, be kita ko, reguliariai imantis tolesnių veiksmų dėl atvejų, vykdyti pažeidimų nagrinėjimo procedūras, kad būtų panaikinti visi reikalavimų nesilaikymo atvejai, ir iki 2022 m. patobulinti savo viešąją duomenų bazę, kad valstybių narių ir Komisijos veiksmai, kurių jos ėmėsi reaguodamos į aplinkosaugos pažeidimus, būtų stebimi aiškiai suprantamai ir prieinamai; be to, ragina Komisiją skirti pakankamai išteklių, kad būtų galima panaikinti dabartinius vėlavimus; mano, kad pakankamas kvalifikuotų darbuotojų skaičius ir ištekliai yra būtina sėkmingo ES politikos įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo sąlyga;
189. konkrečiau, ragina Komisiją skubiai pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūras neteisėtos medienos ruošos atvejais, bendradarbiaujant su kitomis Europos organizacijomis, pavyzdžiui, Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF), ir dėl Vandens pagrindų direktyvos¹ ir Jūrų strategijos pagrindų direktyvos² nesilaikymo, kad būtų įvykdyti reikalavimai užtikrinti gerą Europos jūrų ir vandenų aplinkos būklę;
190. ragina valstybes nares, įskaitant regionines ir vietos valdžios institucijas, paspartinti įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą, o valstybių narių vyriausybes – atnaujinti savo nacionalines biologinės įvairovės strategijas ir kas dvejus metus nacionaliniu lygmeniu teikti Komisijai 2030 m. biologinės įvairovės strategijos įgyvendinimo ataskaitas; ragina Komisiją atlikti laikotarpio vidurio vertinimą ir prireikus persvarstyti strategiją;
191. pabrėžia, kad siekiant sukurti stabilią ir skaidrią reguliavimo sistemą suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant ekonominės veiklos vykdytojus, taip pat svarbu įgyvendinti ES teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą visose valstybėse narėse; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares kuo veiksmingiau siekti 2030 m. biologinės įvairovės strategijos tikslų, sykiu vengiant nereikalingos administracinės naštos;
192. mano, kad valstybėse narėse ir už jų ribų reikia stiprinti kovą su nusikaltimais aplinkai; mano, kad ES valstybėse narėse esama didelių skirtumų, dėl kurių užkertamas kelias baudžiamosios aplinkos teisės veiksmingumui; todėl primygtinai ragina Komisiją persvarstyti Nusikaltimų aplinkai direktyvą³, siekiant panaikinti šiuos skirtumus; ragina nusikaltimus aplinkai, pvz., neteisėtą, nedeklaruojamą ir nereglamentuojamą žvejybą, ir nusikaltimus laukinei gamtai pripažinti sunkiais nusikaltimais, už kuriuos turėtų būti tinkamai baudžiama taikant griežtas atgrasomąsias priemones, ypač atsižvelgiant į organizuotą nusikalstamumą; taip pat ragina Komisiją išnagrinėti galimybę prie Jungtinių Tautų konvencijos prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą pridėti protokolą dėl nusikaltimų laukinei gamtai;
193. pabrėžia atsakomybės už teisės aktų pažeidimus ar žalą aplinkai svarbą; ragina kuo

¹ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

² 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

³ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę (OL L 328, 2008 12 6, p. 28).

greičiau persvarstyti Atsakomybės už aplinkos apsaugą direktyvą¹ ir paversti ją visiškai suderintu reglamentu;

194. reiškia didelį susirūpinimą dėl aplinkos gynėjų ir aktyvistų padėties, ypač besivystančiose šalyse, ir ragina Komisiją ir valstybes nares juos remti visame pasaulyje;
195. primygtinai ragina Komisiją nustatyti konkrečią vietos bendruomenių ir žmogaus teisių aplinkos srityje bei žemės naudojimo teisių gynėjų apsaugos ir paramos strategiją, kuri turėtų būti koordinuojama visose išorės pagalbos programose; taip pat ragina labiau remti pilietinės visuomenės organizacijas, siekiančias apsaugoti aplinką ir biologinę įvairovę, visų pirma sudarant partnerystes ir stiprinant pajėgumą ginti čiabuvių tautų ir vietos bendruomenių teises;
196. pakartoja, kad valstybės narės privalo užtikrinti „Natura 2000“ teritorijų apsaugą ir palaikyti arba atkurti gerą saugomų rūšių ir buveinių apsaugos būklę; ragina visapusiškai įgyvendinti Buveinių direktyvą, kad išsaugojimo veiksmai būtų suderinti su naujais technikos ir mokslo pažanga; supranta problemas, kylančias dėl gyvulininkystės ir stambiųjų plėšrūnų sambūvio kai kuriose valstybėse narėse; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares imtis tinkamų priemonių, kad būtų išspręsti socialiniai ir ekonominiai konfliktai dėl sambūvio su stambiais plėšrūnais, pvz., imtis prevencinių ir kompensavimo priemonių, kuriomis būtų užtikrinama jų apsauga; pažymi, kad parengtos aiškios šių priemonių įgyvendinimo gairės, atitinkančios Direktyvą 92/43/EEB, be kita ko, dėl vilkų hibridizacijos;
197. pabrėžia, kad sėkmingas strategijos įgyvendinimas priklauso nuo visų atitinkamų veiklos vykdytojų ir sektorių dalyvavimo; pabrėžia, kad reikia įtraukti ir skatinti šiuos subjektus ir sektorius siekiant 2030 m. biologinės įvairovės strategijos tikslų; ragina Komisiją sukurti suinteresuotųjų subjektų platformą, skirtą diskusijoms su įvairiais suinteresuotaisiais subjektais ir atstovaujamosiomis bendruomenėmis, ir užtikrinti įtraukimą, lygiateisę ir teisingą pertvarką; mano, kad ši platforma turėtų palengvinti aktyvų ir atstovaujamojų bendruomenių ir suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą sprendimų priėmimo procese;
198. pabrėžia, kad atliekant būsimą Nefinansinės informacijos atskleidimo direktyvos peržiūrą būtina įtraukti reikalavimus, kurie apimtų tiek klimato, tiek biologinės įvairovės reikalavimus;

o

o o

199. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

¹ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, 2004 4 30, p. 56).